ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

ГОДИНА XXXI
БРОЈ 940
2. I 1970.

1.50 ДИНАР

КОМПЛЕТАН СТРИП

ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ

ЧАРОБНИ МИТРАЉЕЗ

ДОГОДИЛО СЕ...

СЛАВЉЕ У АРМИЈИ — Војници и старешине београдске јединице која наставља традиције Прве пролетерске бригаде имали су 22. децембра, на свој празник, пуно гостију. Поред представника школа и општине ту су биле и везиље које су у оквиру акције „Политикиног забавника“ извезле најлепше марамице као „поклон војнику“. За уздарје гошће су добиле лепе књиге и задржале се на ручку Војници су се показали као дивни домаћини, ручак је протекао уз разговор и песму и завршио се козарачким колом.

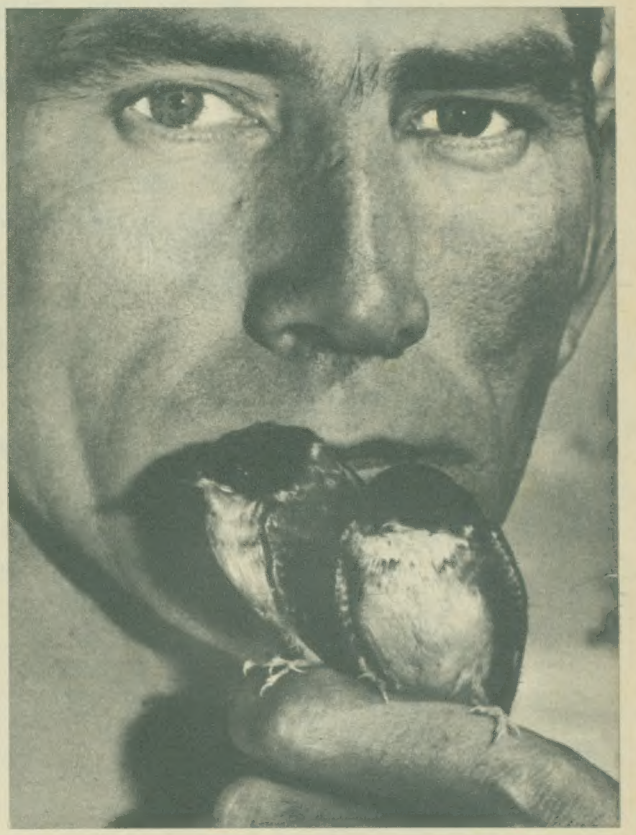

ПРИПИТОМЉЕНЕ ЛАСТЕ. — Брајен Вилсон из Бренодона, у Енглеској, провео је у затвору 15 година. За време издржавања казне почео је да проучава птице и да их припитомљује. По изласку на слободу „специјализовао“ се за ласте и сад их има пуну кућу. Припитомљене, оне јесенас нису одлетеле на југ.

Ripley Веровали или не!

ЧОВЕК БРЖИ ОД КОЊА!

ВИЛИЈЕМ ФРЕНСИС КИНГ ИЗ СИДНЕЈА, АУСТРАЛИЈА, УТРКИВАО СЕ СА КОЧИЈОМ КОЈУ СУ ВУКЛА 4 КОЊА. РАЗДАЉИНУ ОД 55 КИЛОМЕТАРА ИЗМЕЂУ ВИНДОЗА И СИДНЕЈА ПРЕВАЛИО ЈЕ ЗА 7 МИНУТА ПРЕ КОЧИЈЕ.

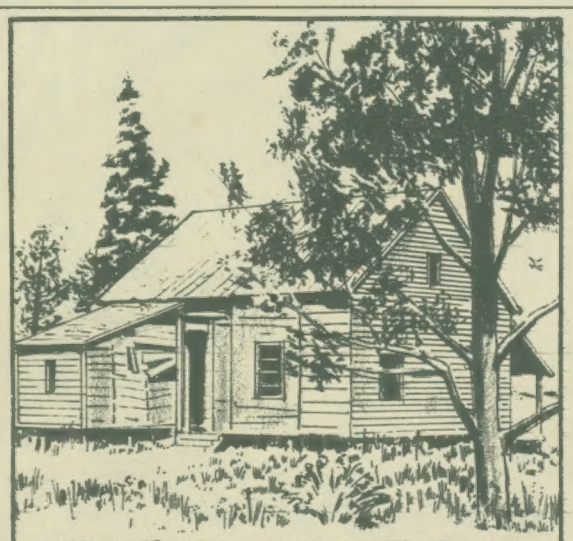

КУЋА УЖАСА

У КРЧМИ МИЛТА ЧИНИЈА КОЈА СЕ НАЛАЗИ НА УСАМЉЕНОМ ДЕЛУ ПУТА ИЗМЕЂУ ВОКСХОВА И ЧАРСТОНА (САД) НЕСТАЛИ СУ БЕЗ ТРАГА МНОГИ ГОСТИ КОЈИ СУ ТУ ЗАНОЋИЛИ.

ТЕК КАДА ЈЕ ЧИНИ БИО ПОГУБЉЕН ЗБОГ НЕДОЗВОЉЕНЕ ТРГОВИНЕ ЦРНЦИМА, ИСПОД ПОДА ЊЕГОВЕ КРЧМЕ ОТКОПАНО ЈЕ СТОТИНАК ЉУДСКИХ КОСТУРА.

ЖАБАЦ СТАР 20.000 ГОДИНА

У ЈЕДНОМ РУДНИКУ У ФОРЕСДЕЛУ (САД) РУДАРИ СУ НА ДУБИНИ ОД 35 МЕТАРА НАШЛИ ЖАБЦА ВЕЛИКОГ 35 САНТИМЕТАРА. ПОСЛЕ НЕКОЛИКО ЧАСОВА УМРТВЉЕНИ ЖАБАЦ ЈЕ ОЖИВЕО И ЖИВЕО ЈЕ ЈОШ НЕКОЛИКО ГОДИНА У ОБЛИЖЊОЈ БАРИ. СМАТРА СЕ ДА ЈЕ ОВО НАЈСТАРИЈЕ ДОСАД НАЂЕНО ЖИВО БИЋЕ ПО БЕОЧУГУ ИЗ ЈЕДНЕ ДАВНЕ ГЕОЛОШКЕ ЕРЕ.

(1865)

Морски пуж APORRHAIS PES-PELICANI

ИМА ЉУШТУРУ С НЕЈЕДНАКИМ ШИЉЦИМА ТАКО ДА ЈЕ, КАД СЕ ПРЕВРНЕ У ВОДИ, ДОВОЉАН И НАЈМАЊИ ТАЛАСИЋ ДА ГА ВРАТИ „НА НОГЕ“.

ПРВИ ПЛОТУНИ

ЕВРОПСКИ ВИТЕЗОВИ ИЗ 12. ВЕКА УПОТРЕБЉАВАЛИ СУ ВИШЕСТРУКИ КРУЖНИ ЛУК ИЗ КОЈЕГ СЕ ИСТОВРЕМЕНО МОГЛО ИЗБАЦИТИ 12 СТРЕЛА У ЧЕТИРИ РАЗНА ПРАВЦА.

ЖИВИ ТРН

ИНСЕКТ UMBONIA

КАМУФЛИРА СЕ НА ТАЈ НАЧИН ШТО СЕ ПРИЉУБИ УЗ СТАБЉИКУ РУЖЕ И ИЗГЛЕДА КАО ТРН.

940

WALT DISNEY

ПАЈА ПАТАК

ДВ
САМ СТР

ИМАЛА САМ САМО СЕДАМ ГОДИНА, АЛИ НЕПРИЈАТЕЉ ЈЕ УБИЈАО И МЛАЂЕ ОД МЕНЕ

Тај црни дан, најстрашнији у мом животу никад нећу заборавити.

Имала сам седам година и живела у селу Јелашновци код Санског Моста. Наша породица је била велика: мама и тата, моја браћа Божо и Раде, сестре Боја и Ђуја и ја.

Био је фебруар 1943. године. Немачки војници напа дали су наша села и убијали народ.

Сваког часа очекивало се да ће непријатељски војници упасти и у наше село које је бројало стотинак кућа. Да нас не би задесила иста судбина, пошли смо да се склонимо у планину. У збег сам кренула и ја. Са мном су били браћа и сестре. Мајка је остала да чува кућу, а ми смо са стрином, рођацима и суседима пошли према брвнарама у шуми...

Збег је опкољен

У колони су биле само жене и ми нејака деца јер све што је могло носити пушку било је у партизанима. Напољу цича зима — хладан фебруарски дан да би човеку било жао и пса да истера из куће. По дубоком снегу жене с децом у наручју и ми мало већи малишани грабили смо према скровишту. До нас су већ допирали пуцњи из даљине.

Нама деци снег је допирао до појаса. Они најмлађи држали су за скут мајку или неку жену да не би остали у снегу.

После напорног хода уз снегом покривену планину стигли смо до шуме у којој се налазило неколико брвнара. Ту смо се сместили Многи су од умора и хладноће одмах полегали по сламу. Међутим, нисмо се добро ни одморили, а већ су се појавили немачки војници...

Све брвнаре ускоро су биле опкољене. У кућу у којој сам била и ја упала су два непријатељска војника са упереним шмајсерима.

Добро сам упамтила, викали су: „раус.... раус...“ што значи „напоље“. Деца су се преплашена још више приљубила уз старије, посматрајући шта се збива. Док нас је један од војника непрекидно одржао на нишану, други је претурао по нашим стварима тражећи ваљда скривено оружје....

Када су све добро испреврталі, почели су да вичу нешто на немачком, али ми их нисмо разумели. Тада су нас све истерали из дрвених кућа, ударајући кундацима. Тако су учинили и са женама и са децом из осталих брвнара. Убрзо је цео збег био на окупу. Свуда око нас били су намргођени војници с оружјем на готовс. Неколико их је остало у брвнарама — видели смо како бајонетима цепају сламарице и расипају сламу по кући. Нешто касније наша скровишта буknула су у пламену.

Док су брвнаре нестајале у ватри, есесовци су нас терали ка оближњој ували. Пробијали смо се кроз дубок снег под ударцима кундака. Чим би неко мало застао, ударали су га по леђима.

Нећу то никад заборавити: мој трогодишњи брат Божо пао је и почео да плаче. Вратила сам се и ухватила га за руку да га подигнем, али ту се одмах створио један непријатељ. Гурнуо ме је кундаком, па сам посрнула и клекла крај браста. Наставили смо заједно.

Најцрњи тренутак

Мало касније, кад се читав збег нашао у ували, поређали су нас и поново почели да вичу нешто неразумљиво. Ми деца тада нисмо ни помишљали да за нас долази најцрњи тренутак — **да ће нас све пострељати.**

Још неко време педесетак жена и деце стајало је у снегу, ишчекујући са зебњом шта ће се догодити. А онда је злосутни тајац изненада прекинула команда есесов-

ЗАПУТ ЕЉАНА

ОД СЕДМОЧЛАНЕ ПОРОДИЦЕ ОСТАЛИ СМО ЖИВИ САМО НАС ДВОЈЕ. СУСРЕТ СА ОЦЕМ БОРКОМ ПОСЛЕ ДВОСТРУКОГ СТРЕЉАЊА

ског официра. Увалом су се проломили рафали немачких митраљеза измешаних са нашим крицима. Пуцали су у нас да нас све убију. Падали смо као покошени.

Сећам се да сам се јако тргла кад су се проломили пуцњи и врисак мајки и деце. У том тренутку је преко мене пала убијена моја стрина Мара. Кад се после неког времена пуцњава смирила, чула сам из даљине пуцкетање ватре и страшно ништање коња које је захватила ватра упаљених брвнара...

Почела сам полако да се извлачим испод мртве стрине да бих видела шта се то догодило. Када ми је с доста напора то најзад успело, устала сам. Сви су били мртви — лежали су у снегу који се црвенео од крви. Погледала сам стрину Мару, али и она је ћутала — имала је рану на челу...

Док сам посматрала овај стравични призор нисам ни приметила да ме мало даље посматра један заостали немачки војник.

Нисам успела ни добро да видим његово злочиначко лице, а већ су одјекнула два хица. Пуцао је у мене. Осетила сам да ме нешто силовито жари — један метак ме је погодио у десни лакат, а други у десну ногу. Клонула сам и пала крај мртве стрине. Мислећи ваљда да ме је убио, зликовац са мртвачком главом на капи отишао је за осталима. То је било моје друго стрељање, али и овог пута сам остала жива.

Сама крај мртвих

Док сам лежала крај стрине, чула сам како неко тихо дозива моју старију сестру Боју, која је већ била мртва. Сваки час до мене су допирали узвици — „Бојо... Бојо...“ Препознала сам глас — дозивао је то мој трогодишњи брат Божа. Иако сам била на два места рањена, прикупила сам последњу снагу и довукла се до брата...

Лежао је беспомоћно испод лешева. Покушала сам да га извучем левом руком, али нисам успела. Ни сама не знам колико сам пута то покушала, али све је било узалуд јер ми је понестало снаге. Нисам могла да му помогнем. Села сам крај Боже ишчекујући да неко наиђе. Али, нико није дошао. Под теретом мртвих мој мали брат је издахнуо.

Сама сам била крај мртвог збега. Не знам колико сам дуго тако остала.

Изгубила сам много крви. Почео је већ и да се спушта мрак кад је из шуме наишла група жена. Једна од њих је приметила да сам жива и повела ме са собом. Одвела ме је до једне колибе коју немачки војници нису запалили. Ту су исцепали неку мараму и превили ми ране. Овде смо и преноћили, а у зору смо пошли према селу Горња Саница.

Од велике изнемоглости онесвестила сам се. Седам дана је прошло док поново нисам прогледала.

Кад сам се мало опоравила, одвели су ме код бабе и деде. Тамо ме је пронашао и отац Борко који је био партизан. И поред велике туге, што је изгубио жену (мајку су спалили у нашој кући) и четворо деце, био је ипак срећан што сам бар ја успела да се спасем.

Стана Кукољ,
службеник
Зрењанин

ДИКАНОВЕ АВАНТУРЕ

ТАЈНЕ СИНГИДУНУМА

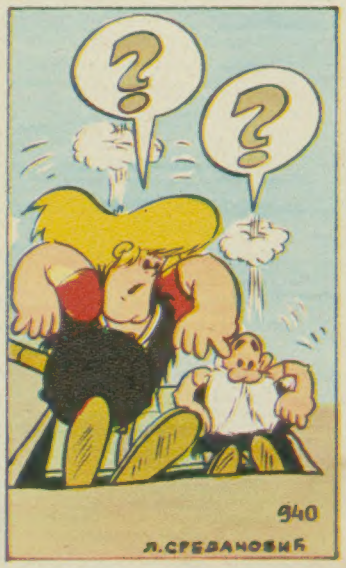

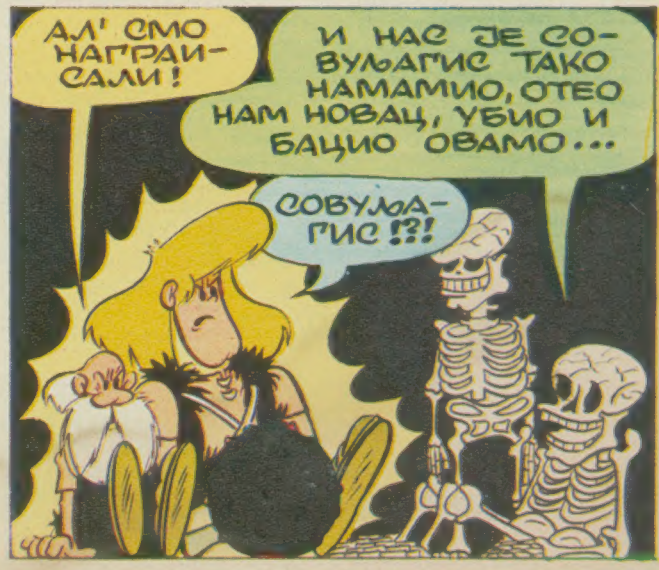

КАКТУС КОЈИ НЕСТАЈЕ ИЗ СВЕТА ПРИРОДЕ

САГАРО

Сагаро је велики кактус који расте у Мексику, Јужној Аризони и у крајњем, југоисточном делу Калифорније. Некада су шуме овог кактуса давале обележје целом америчком југозападу, а држава Аризона има кактус сагаро у свом грбу.

Овај кактус је врло занимљива и нарочита творевина природе. Он може да достигне висину од преко 15 метара, тежину од преко 12 тона, а поједини примерци стари су и по 200 година!

Пустињске баште

Кад се овај кактус погледа изблиза, онда постаје јасно како се он одржава и поред тога што расте у пределима јаког сунца и пустињских ветрова. Лишће, које испушта много влаге, не стало је, а његове функције преузело је стабло превучено дебелом зеленом кором. Густи редови бодља разбијају топле струје, а **разгранато корење омогућава** усисавање великих количина воде.

За време ретких зимских киша и летњих провала облака, сагаро усисава огромне количине воде. Смежурана површина кактуса тада се развлачи као хармоника, а сунђерасте ћелије напуне се водом. И тада кактус изгледа као **надувен.** Када су зиме изузетно влажне, онда се дешава да кора овог кактуса пукне под притиском унутар ћелија. У ствари, овај кактус је велики биљни резервоар за воду у коме се за време краткотрајних киша скупља вода за дуга и сушна лета.

Сагаро достиже зрелост кад напуни око **тридесет година.** Тада свака биљка почиње да сеје велики број семенки, од којих само понека падне на место погодно за клијање. Биљка која изникне расте готово неприметно првих 20 година и, уколико је не униште копита стоке, која около пасе и зуби глодара, сагаро у тридесетој години достигне висину од 30 сантиметара. Тада је сагаро већ потпуно заштићен бодљама од пустињских животиња.

По навршетку тридесете године он расте брже: 7 до 10 сантиметара годишње и — почиње да цвета. У априлу се појављују пупољци који код старијих биљки покривају врхове грана и стабла. Када горњи цветови процветају, онда почињу да цветају они испод њих. Цветови се отварају ноћу, а затварају идућег дана после подне. Они су бели, у средини имају златножуте прашнике. У току ноћи отвори се мали број пупољака, тако да цветање сагара траје по неколико недеља. За време цветања шуме овог кактуса пружају изванредан призор.

Цветови сагара извор су хране за милионе инсеката који траже слатки нектар и полен пун протеина. Инсекти привлаче птице, те цветање сагара уноси живот у пустињу. У јулу је цветање завршено и први плодови већ почињу да сазревају. По облику подсећају на крастаче, а кад сазру отварају се и тако се види унутрашњост плода која је црвена. Изглед кактуса је тада готово исто тако леп као и у доба цветања. У средини плода налази се много црног семења, те плодови и семе привлаче разне пустињске глодаре, који се и поред многобројних бодљи успешно веру уз кактус.

Пекмез од кактуса

И птице се хране плодовима и семењем, а Пима и Папаго Индијанци напуштају своја насеља и долазе у пустињу да би брали плодове сагара. Семе, месо и сок од ваљају се и припремају за зимницу. Од семена, које је масно и веома хранљиво, прави се брашно од кога се затим месе колачи. Од меса се прави пекмез, а сок се густо укува, те Индијанци њиме сладе своја јела преко целе године.

Сагаро је био пре доласка белих људи толико важан за Индијанце да су према њему подешавали и свој календар. Време сазревања плода сагара било је почетак нове године.

Први бели људи који су видели сагаро били су Шпанци. Шпански конквистадор Коронадо први помиње ову биљку још 1540. године, а Кастенадо је описује као џиновски чичак са плодовима који се отварају као шипак. И пре доласка белог човека мали је број сагаро кактуса ницао из оне милијарди семенки, које су падале, а и тај мали број борио се против жедних глодара. Али, у то време постојала је извесна равнотежа у природи која је омогућавала живот и размножавање ове биљке. Међутим, равнотежа се пореметила када је дошао бели човек. Још 1690. године први насељеници — калуђери довели су стоку у постојбину сагара, а 1776. основано је село Туксон, као база за борбу против Апаша и за пут у Калифорнију. Село Туксон, тадашња предстража цивилизације, ширило се све више и више

Многобројни непријатељи

Под ударцима секира досељеника ишчезавале су шуме, јер им је требало горриво за кречане. Брда су голела, а бујице су спирале земљу из које су некада ницале младице сагара. Стока, која је почела да се гаји у великом броју, немилосрдно је уништавала мале кактусе. Како су пустињски вукови (койоти), нападали телад, то су им сточари објавили рат до истребљења. Уништавањем вукова нестајало је непријатеља глодара који су се брзо множили и нападали кактусе. Зечеви, пацови, торбари и други глодари уништавали су младице кактуса у великом броју, те су шуме сагара промениле изглед. Младица је било све мање; остали су само стари стогодишњи велики кактуси.

Сагаро је почео да изумире. Тада се појавио још један непријатељ који је почео да уништава старије биљке. То је био један мали ноћни лептирић чије ларве копају тунеле кроз сочно месо сагара. Али, то није једина штета коју ови мољци причињавају. Дуж тих канала почиње сагаро да се суши. Сушење изазивају бактерије које преносе мољци. Делимичан лек су детлићи који се хране ларвама.

АКО ДОЖИВИ 30 ГОДИНА И ДОБИЈЕ БОДЉЕ, МОЖЕ ОД ТРИДЕСЕТАК САНТИМЕТАРА ДА НАРАСТЕ ДО 15 МЕТАРА

КАКТУС НА НАШОЈ СЛИЦИ СТАР ЈЕ ВИШЕ ОД ДВЕСТА ГОДИНА, А ТЕЖАК ОКО 12 ТОНА!

ГУНГА И ФЛАШ ГОРДОН ВАМ ПРЕДСТАВЉАЈУ

ОД ПЕЋИНЕ ДО

У пет наставака приказаћемо читаоцима како се становало и станује у разним крајевима наше планете. Људи су дуго своје куће, сматрајући их привременим боравиштима, градили од трошног материјала, док су скупоцене материјале чували за јавне зграде и разна светилишта. Због тога су многи типови првих кућа познати само из писаних докумената и исколина и према тим подацима брижљиво реконструисани. Облик куће, решење основе, конструктивни елементи и примењени материјал зависе, пре свега, од поднебља и околине. Није случајно што су куће у Африци равних кровова, четвртастог облика и с малим и ретким отворима, док су зграде из северних крајева са великим прозорима и високих стрмих кровова. Једни се бране од претераног сунца и немају проблема с падавинама, док други траже светлост и стрмим крововима олакшавају кућама да издрже дебеле снежне наносе. Од почетка XX века почиње ера становања „увис". По градовима ничу шуме облакодера.

1 **ПЕЋИНА** — Преисторијски људи почињу да се настањују у природним пећинама пре око 40.000 година, напуштајући због хладне климе привремена склоништа на обалама река. Касније и сами дубе пећине.

4 **ПРЕИСТОРИЈСКЕ СОЈЕНИЦЕ** — У плићацима река и језера ничу читава насеља кућа на кољу, најчешће ради заштите од животиња, непријатеља, поплава. На поду сојенице налази се отвор за пецање риба.

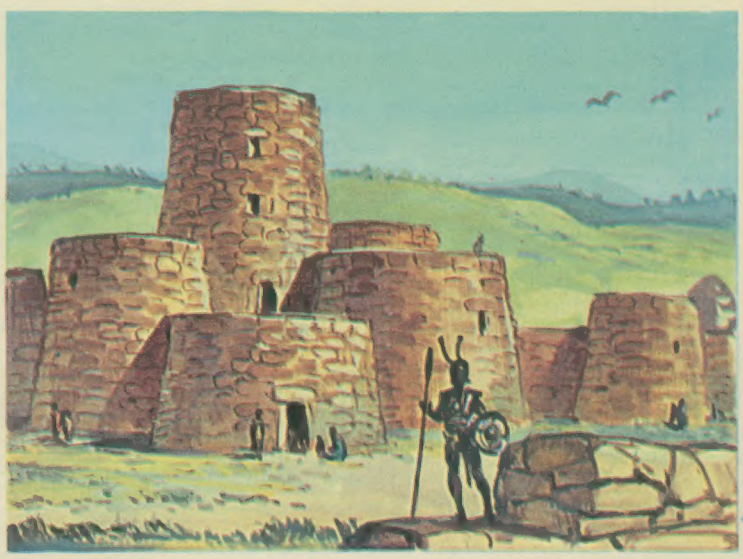

5 **НУРАГЕ НА САРДИНИЈИ** — То су куле на 2 или 3 спрата саграђене од грубих камених блокова без цементта. Најстарије воде порекло из каменог доба. Подизане на истакнутим местима, личе на мале тврђаве.

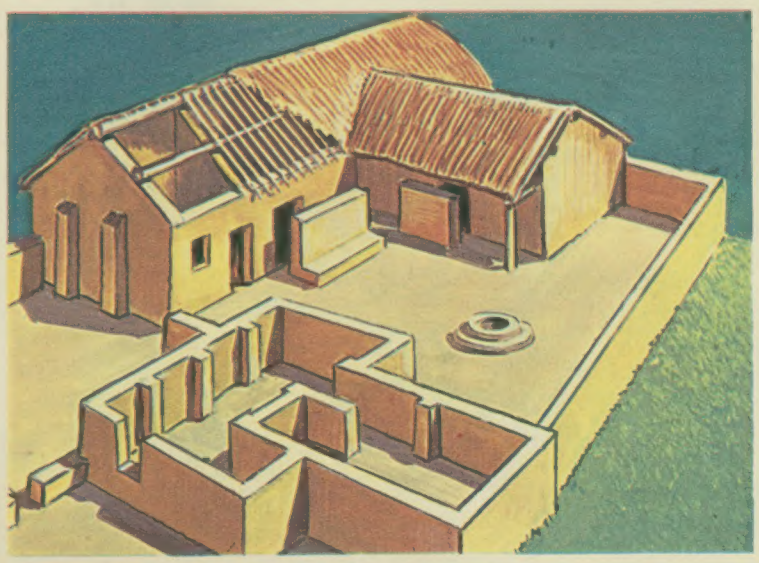

8 **МЕСОПОТАМСКА КУЋА** — Око зграде за становање од цигле подиже се читав комплекс споредних грађевина најстарије „фарме" на свету, на територији данашњег Ирака. Овај тип куће стар је 7000 година.

9 **КНОСОСКА ПАЛАТА** — Краљевска палата на Криту пре око 4500 година била је велелепна. Собе, купатила, дворане, оставе, двориштa и терасе на различитим нивоима груписани су око једног централног језгра

COPYRIGHT CORRIERE DEI PICCOLI MILANO EUROSTUDIO

О ОБЛАКОДЕРА

2 **ЗАКЛОН** — Примитивна племена жарких крајева и данас праве заклоне од грања и лишћа који их штите од ветра, сунца и кише. Сматра се да су баш тако изгледали први човекови „станови".

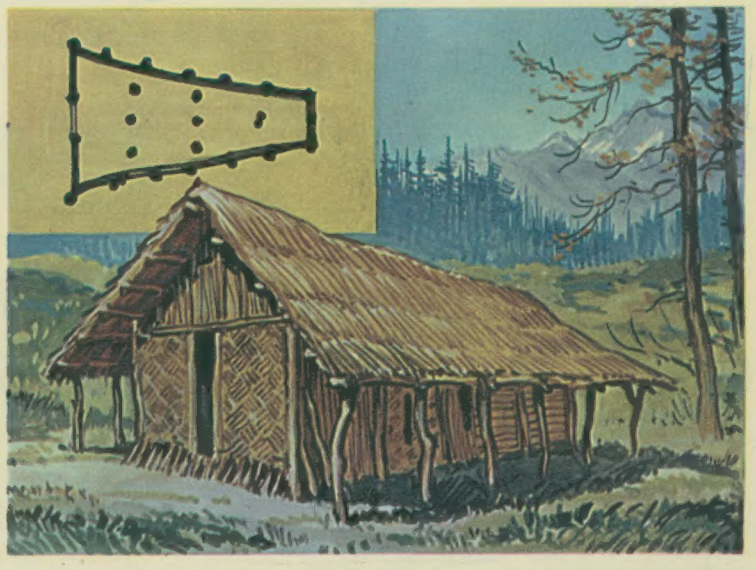

3 **КЛИНАСТА КОЛИБА** — Пре око 3000 година колиба постаје омиљено боравиште људи. Има их делимично или сасвим укопаних у тло, на нивоу тла, кружних, правоугаоних па чак и клинасте основе као на слици.

6 **КИПАРСКА КУЋА** — Ове кружне куће с куполом пречника 6 метара грађене су на острву Кипру пре око 7000 година. У приземљу је огњиште испод отвора на куполи док горњи спрат служи за одмор.

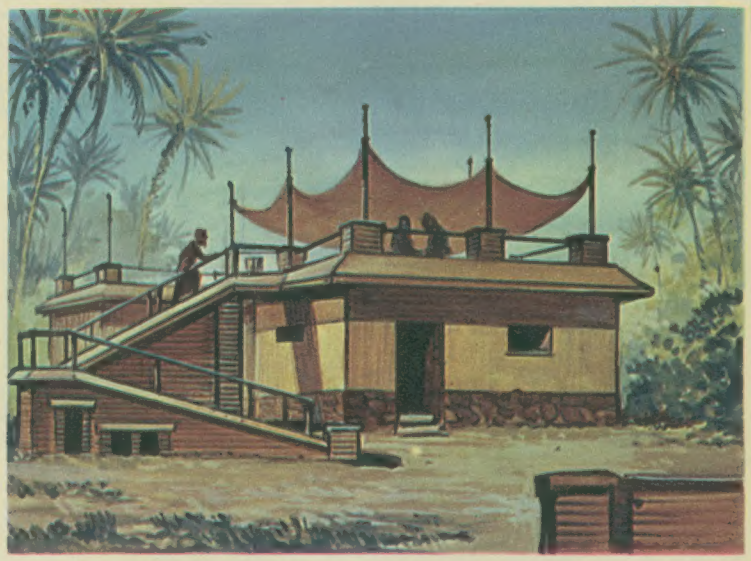

7 **АСИРСКА КУЋА** — Личи на једноспратну кутију од цигала с малим високим прозорима. Просторије су груписане око унутрашњег дворишта а степенице воде на кров — терасу која је наткривена платном.

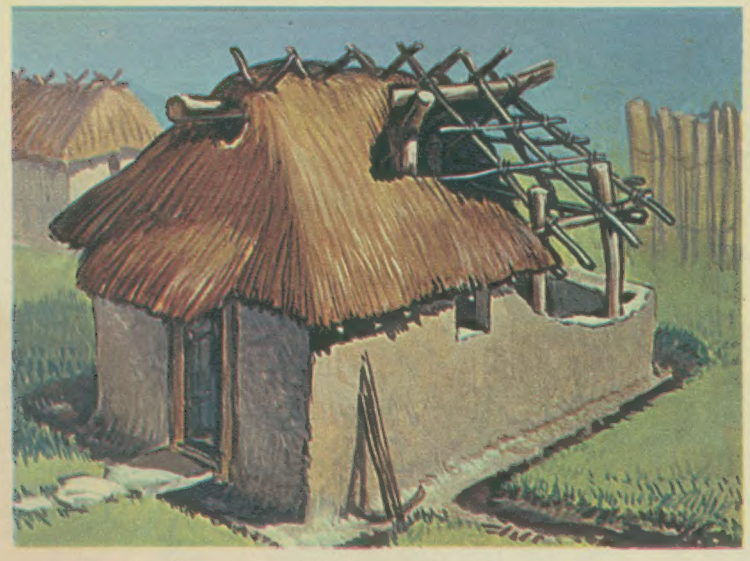

10 **РИМСКА КОЛИБА** — Пре око 2800 година Римљани су правили колибе чије су зидове од дрвета и иловаче држали дрвени стубови забијени у земљу. Кућа је била опасана ровом за одвод кишнице.

11 **БЛОК** — За римског царства због великог прилива становништва долази до колективног становања у најамним стамбеним блоковима који излазе на 4 улице као засебна острва а достижу висину од 20 м.

НАСТАВЉА СЕ

ИРАНСКИ БАЦАЧИ

ЗООР КХАНЕХ ЈЕ ПРАВИ МУШКИ СПОРТ, САМО НАЈЈАЧИ ИЗДРЖЕ ДО КРАЈА ИГРЕ НА НОГАМА

У малом иранском селу завршен је дневни рад, сељани су вечерали и сада крећу према највећем тргу на коме се уздиже округла дворана са сводом, најлепша грађевина у селу.

Сеоски шампиони игре „зоор кханех" достојанствено излазе из својих кућа и пролазе кроз село голи до паса у тесно припијеним панталонама живих боја. За њима полази и публика пратећи их повицима и бурним пљеском.

На узвишењу код улаза у дворану за „зоор кханех" седи старац кога зову „моршед". Он игра вишеструку улогу: и спортски је стручњак, и судија, и организатор и оркестар. С десне стране моршеда постављен је мангал с ужареним угљевљем, а на левом колену старац држи бубањ у који удара рукама.

КАО НАЈВЕШТИЈИ ЖОНГЛЕРИ

Кад топлота од жара допре до бубња, олабави кожа разапета на бубњу и гомила која се приближава по промењеном звуку зна да ће такмичење ускоро почети.

„Зоор кханех" је вештина бацања тешких дрвених батина. Палице које подсећају на буздован бацају се увис у ритму удараца у бубањ и звоњаве звона. Али, то није обично витлање. Такмичење захтева брзину и издржљивост. Батине су велике и тешке, имају узане дршке а често су намерно отежане мањим каменом или металом да би боље летеле. Гласно бројећи, такмичари са по једном батином у свакој руци изводе низ бацања трудећи се да достигну унапред одређен број. Међутим, толико је тешко правилно извести бацање да већина такмичара не успе да баци батине онолико пута колико је претходно утврђено.

Кад неискусни и мање издржљиви такмичари одустану од напорне игре, прави стручњаци продужавају да извикују нови број бацања који ће покушати да постигну.

Ударци бубњева постају све гласнији, такмичари све брже бацају батине док им се зној слива низ лице и тело. Батине лете у ваздух, дижу се и падају, окрећу и преврћу толиком брзином да их посматрачи више не виде јасно, већ само као тамне, покретне мрље. Један такмичар посрне, с муком хвата батине и испада из игре. Остала су још само двојица или тројица које публика бодри громогласним повицима.

ДРУГА РУНДА—

Кад сваки од преосталих такмичара достигне одређени број бацања, он застаје и тад почиње кратка пауза која представља крај прве рунде такмичења. Такмичари се опуштају, протежу, бришу лице пешкирима и спремају за другу рунду.

Друга рунда се изводи много лакшим батинама које се могу бацити далеко више у ваздух и том приликом најбољи такмичари изазивају право одушевљење код публике бацајући батине скоро до саме таванице дворане. Лакше батине лете брже, звуци бубња преливају се један у други готово без застанка...

Публика потпуно помахнита кад такмичење дође до врхунца. Моршед и његови помоћници напрегнуто посматрају такмичаре да би уочили и најмањи знак кад исцрпљени такмичари почну да посрћу приликом бацања.

Све се изненада завршава.

Пљесак је заглушујући. Победника окружавају одушевљени навијачи, а новајлију који се одлично показао, судија унапређује у виши ранг извођача. Гомила се размиче да пропусти такмичаре који се купају у зноју, жар се гаси у мангалу, моршед попушта кожу на бубњу и односи бубањ, и тек тада посматрачи полако крећу кућама. Село зачас постаје потпуно пусто и мрачно, осветљено само слабом, треперавом светлошћу гасних лампи по кућама.

ТРАДИЦИЈА

Села у Ирану су далеко од цивилизације, немају чак ни биоскопа, па је зато мало вероватно да ће игра „зоор кханех" изгубити улогу најомиљенијег спорта и забаве у Ирану. Фудбал се уопште не игра, а атлетиком се Иранци баве само у већим местима, тако да је једини озбиљан такмац игри „зоор кханех" — рвање.

Ирански шах постао је покровитељ овог спорта како он не би одумро. Кад год неки страни шеф државе или владе посети Иран, у највећој дворани Техерана, главном граду Ирана, одржава се фестивал „зоор кханеха" са комплетним старинским церемонијалом којим је у давно доба пропраћано свако веће такмичење у овој необичној вештини. Такмичари и судије за ту прилику облаче специјалне костиме од пре више векова.

Међутим, прави љубитељи и навијачи у овом спорту нису државници и имућни људи, већ ирански сељаци којима „зоор кханех" представља јевтину и узбудљиву вечерњу забаву после дугог напорног дневног рада на врелом сунцу.

Д. П.

MUSIAL 940 © King Features Syndicate, Inc., 1969. World rights reserved

Био сам удаљен око сто метара од места на коме су се и Траш сукобили и све сам

ТРАШОВА ПОБЕ

Преселио сам се из Сан Франциска у мало приморско место у округу Сан Дијега. Ту сам имао срећу да откријем једног познатог одгајивача ловачких паса чија се фарма налазила у близини. Потражио сам га у нади да ћу од њега успети да купим енглеског сетера кога сам одавно желео. Имао их је неколико и највише су ми се допала три велика црномрка пса за лов на лисице. Звали су се Нит, Так и Хенк и нису били за продају јер их је одгајивач дресирао за себе.

Следеће вечери одгајивач ме је позвао у лов, на ушће реке Сан Дијегуито. Наравно, повео је и своја три пса. Уловили смо пет ракуна а Нип је шестог одвукао у реку и да нисмо притрчали сигурно би га удавио. Још неколико пута сам с њима ишао у лов и онда сам зажелео да ти пси буду моји и да их водим у лов кад год хоћу, не чекајући да будем позван. Најзад сам их и купио, плативши за сваког по 40 долара.

СКРАТИЋУ МУ МУКЕ!

Био сам веома срећан што сам их добио али убрзо ми се учинило да су три пса недовољна за праву хајку. Тада сам прочитао у новинама да неки човек из Кентакија продаје двогодишњег пса чисте расе, дресираног за лов на лисице. Одмах сам одлучио да га купим и наивно сам послао новац унапред, прилажући само своју адресу.

После неколико дана телефонирали су ми са железничке станице да је пас стигао и да дођем да га преузмем. Пошао сам заједно са својим пријатељем одгајивачем.

Када смо отворили кавез у коме се налазио пас чисте расе, овај је одбио да изађе што је било прилично необично, с обзиром да је толике сате провео у згрченом положају. Морали смо да га извучемо напоље и чим смо га спустили на земљу, он је беспомоћно легао на бок. Био је сама кост и кожа и скоро сасвим без длаке коју је однела шуга. Читаво тело потресали су му дрхтаји а на уста му је ишла пена.

Дао сам му мало воде и чинију супе. Халапљиво је све појео; било је очигледно да је животиња изгладнела. Одгајивач је рекао да пас сигурно има глисте али да би га неко средство против њих вероватно убило, с обзиром на његово опште стање. „Не вреди га лечити, рекао сам ја, одвешћу га на обалу и скратити му муке!“

СРЦЕ ОД КАМЕНА

Ставио сам јадну животињу у аутомобил, узео револвер и пошао према мору. Кад смо стигли, изнео сам га и положио на земљу. Још увек није могао да стане на ноге али је окренуо главу према мени и лизнуо ми руку. Помогао сам му да устане и тада сам приметио да му је поремећен центар за равнотежу што је био само разлог више да га убијем. Ставио сам метак у револвер и нанишанио осећајући се онако како се осећа свакі убица ако има и мрвицу срца. „Опрости ми, стари мој, ово чиним за твоје добро“ помислио сам.

И таман када сам хтео да опалим, пас ме је погледао и пет пута махнуо репом. Ја, који сам добро познавао псе и био паметан као права мазга, одмах сам дешифровао његову поруку. Говорио је: „Господару, волим те“.

Али, у мени је било срце од камена. Одлучио сам да га убијем и крај. Да бих ублажио тај свој поступак, помиловао сам га по њушци а он ми је лизнуо руку. Приметих да му језик није ружичаст и да су му десни нездраво бледе. Охрабрен мојим поступком, пас ми је упутио још једну поруку коју сам одмах зналачки превео као: „Господару, твој сам!“ То је већ било сувише! Рекох му: „Покушаћу да те излечим“. Нисам се чак ни упитао шта ћу с њим ако ми то и пође за руком.

УЗАЈАМНА ЉУБАВ

Када сам се вратио кући са псом, мој пријатељ одгајивач није ништа рекао. Мислим да ме је разумео и да је одобравао мој поступак. Осим тога, добио је нову муштерију.

— Замолите жену да му направи још једну супицу — рекао сам — а сутра му дајте средство за чишћење од глиста на празан стомак.

Сутрадан после подне рекли су ми да је пас избацио много глиста а међу њима и једну дугачку скоро 6 метара. Те вечери дали су му

НАС ДВОЈИЦА СМО СЕ МНОГО ВОЛЕЛИ И ТО БЕЗ НЕКОГ ОДРЕЂЕНОГ РАЗЛОГА, КАКО ТО ОБИЧНО И БИВА. ЛОВАЧКИ ПСИ НИСУ МНОГО УМИЉАТИ АЛИ ТРАШ ЈЕ БИО ИЗУЗЕТАК

ДА

чврсту храну и окупали га медицинским сапуном. Ноћ је провео мирно.

Разговарао сам с једним ветеринаром и он ми је препоручио да псу дајем специјалну храну у праху, растворену у млеку. Сваког дана, осим тога, додавао сам му све већи комад меса.

Сећајући се ранијег власника који ми је на превару продао полумртву животињу, дао сам псу име Траш (шкарт).

Траш се сваког дана осећао све боље. Расла му је и нова длака и после три месеца имао је дивно густо крзно. Престао је и да подхтава и постао веома живахан. Равнотежу је губио само када би се сувише брзо вртео а кад је трчао право све је било у реду и пошто смо видели да га то радује, дозволили смо му да трчка по целом дворишту.

Онога дана када је појурио нашу мачку и натерао је да се успуже на дрво, знао сам да је оздравио и да могу да га поведем у лов.

Траш и ја смо се много волели и то без неког одређеног разлога, како то обично и бива. Ловачки пси нису нарочито умиљати али Траш је био изузетак. Кад год бих му пришао, лизао ми је руку и скичао од задовољства што ме види.

ОДЛИЧАН ЛОВАЦ

Када сам га први пут повео у лов заједно с Нипом, Таком и Хенком, испоставило се да је Траш изузетан ловачки пас. Одмах је заменио Нипа на челу хајке и увек је први проналазио ракуне и убијао их. Посматрајући ловачке псе приметио сам да су они веома слични људима: мало је вођа а много оних који прате и слушају. Траш је, очигледно, био вођ.

У лов смо обично ишли аутомобилом, Нип, Так и Хенк позади а Траш поред мене, на почасном седишту. Свет је мислио да сам помало ударен али сељаци су ме поштовали. То је било сасвим разумљиво јер су ракуни у хордама нападали њихова житна поља и једини спас од напасти били смо им ја и моји пси. Сећам се да смо једне ноћи само на једној њиви ухватили 12 ракуна.

После извесног времена купио сам ранч, почео да гајим ћуране и сасвим сам напустио лов. Али, кад год сам обилазио своје имање, увек сам са собом водио Нипа, Така, Хенка и Траша. Једнога дана сусед ме је замолио да доведем своје псе и покушам да уловим риса који је таманио његове прасиће.

Кренуо сам рано у зору, по густој магли, са три пса (Хенк је био нешто болестан). Док смо прилазили свињцу, чуо сам уплашено гроктање једне крмаче. Пси су искочили из аутомобила лајући на сав глас. У том тренутку видех риса како прескаче зид и удаљава се у правцу брда. Видели су га и пси и дали се у потеру. По њиховом лавежу знао сам да је звер осуђена на смрт.

Упалио сам мотор и лагано почео да пратим псе преко житног поља. Они су већ били на другој страни брда и изгубио сам их из вида. Поново сам их угледао мало касније како бесно трче око брега. Рис се бацио према огради од прућа високој преко 2 метра и успео је да је прескочи, а моји пси за њим. Ту су, међутим, изгубили доста драгоценог времена јер су били мање спретни од риса.

САМ У БОРБИ

Одмах су наставили потеру и мада су знатно заостали, знао сам да ће га ускоро стићи јер мачке не могу дуго да трче и чим се уморе потраже склониште на првом дрвету. Зауставио сам се поред ограде од прућа и посматрао развој ситуације. Рис је морао да претрчи још четврт миље до прве групе дрвећа. Ту ће се сигурно зауставити и моји пси ће га опколити и чувати док је не дођем да га убијем.

Траш је трчао напред, око 10 метара испред друге двојице. Одједном, два твора пресекоше псима пут. Траш их је обишао не обраћајући никакву пажњу, усредсређен само на свој плен. Али Нип и Так су се зауставили и почели да се лоптају и забављају са животињицама. Камо среће да то нису учинили! Творови су одмах пустили свој јак смрад и моји славни пси заборавише на риса и све на свету покушавајући да се отресу несносног задаха.

Траш је остао сам у борби. Сада сам већ почео да се плашим за њега. Хитро сам упалио мотор у намери да се попнем на брдо, стигнем риса пре Траша и убијем га.

ПОЧЕО САМ ДА ПЛАЧЕМ

Видело се да је рис уморан од трчања и да неће успети да стигне до дрвећа пре свог гониоца. Тада се окренуо решен да подели мегдан са Трашом. Био сам удаљен 100 метара од места на коме су се рис и Траш сукобили. Видео сам како су се обојица подигли на задње шапе и увијени у клупко почели да се котрљају низ обронак. Када су се зауставили, Траш је био одозго а рис испод њега.

Искочио сам из аутомобила и притрчао. Траш је још увек био на рису који је умирао. Пас је успео да пронађе његово грло, упркос оштрих канџи, зарије зубе и задави га. Потапшао сам га по леђима али се он није ни померио. Тада сам га узео на руке и положио у траву.

Имао сам шта и да видим! Траш је био на издисају. Рис му је ископао једно око али другим ме је гледао с љубављу и поверењем. Почех да плачем јер је то једно око говорило: „Тешко ми је, али ћеш ме ти сигурно излечити“. Кожа на глави и врату била му је раскидана а из распореног стомака испадала су црева. Помиловах га по њушци и Траш покуша да окрене главу и лизне ме. Убрзо је издахнуо.

Поносан сам на овог кера кога сам једном вратио у живот и који је успео да тај живот изгуби на начин достојан ловачког пса. То ми је утеха што сам га изгубио.

Потер Б. Кин

ЦРНЕ ЗАСТАВЕ

НАПУШТАЈУ МОЈ БРОД!?!

ШТА ЛИ ИМ ТО ЗНАЧИ? ХМ... МОЖДА РУШИОЛ ХОЋЕ ДА МЕ ИЗНЕРВИРА!?!

ХА! КАКВА ГРЕШКА С ЊЕГОВЕ СТРАНЕ... ОСТАВИО МИ ЈЕ БРОД! ЈУ-ХУУ!

ВЕРОВАТНО МИСЛИ ДА ПОТПУНО САМ НЕЋУ МОЋИ ДА УПРАВЉАМ БРОДОМ... АУХ!

АЛ' ТУ СЕ ПРЕВАРИО! СПОСОБАН САМ ЈА... ДА ОПЛОВИМ ЧИТАВ СВЕТ!

ХМ... ДА ОТПЛИВАМ ДО БРОДА... НЕЋЕ БИТИ БАШ ЛАКО! МОРАО БИХ ДА ОСТАВИМ И СВОЈЕ ЗАЛИХЕ... А НЕ МОГУ У ВОДУ ПУНОГ СТОМАКА!

АДАУ! А МОЖДА ВОДА ВРВИ ОД АЈКУЛА!

СКЛЕПАЋУ МАЛИ СПЛАВ! А ШТА ЋУ АКО НЕ НАЂЕМ ДРВА ЗА СПЛАВ?

ХМ! ОВО ОСТРВО НЕ БИ МОГЛО ДА БУДЕ РАЈ ЗА ДРВОДЕЉЕ И БРОДОГРАДИТЕЉЕ!

МОЖДА РУШИОЛ И НИЈЕ ТАКО ЛОШ МОМАК... ПА, ОСТАВИО МИ ЈЕ БРОД!

БУУУМ!

НЕПТУНА МИ!

ДИГЛИ СУ БРОД У ВАЗДУХ!!!

БЕДНА ДУША! ХТЕО ЈЕ ДА МИ НАНЕСЕ И ПОСЛЕДЊИ УДАРАЦ... УБИЋЕ ПОСЛЕДЊУ НАДУ!

САСТАВИТЕ КРЕМЕНКА!

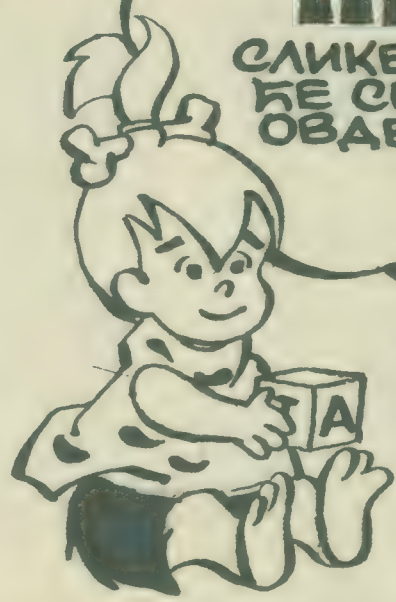

ДЕСИЛА СЕ НЕЗГОДА!

ЦРТАЧ НИЈЕ ПАЗИО, ПА ЈЕ ПОГРЕШНО ПОРЕЂАО СЛИКЕ У МОМЕ СТРИПУ И ТАКО У ОВОМ БРОЈУ ЗАБАВНИКА МОЈА ПОРОДИЦА НЕ МОЖЕ ДА ОДИГРА СВОЈУ УЛОГУ!

ПОМОЗИТЕ!

ПОРЕЂАЈТЕ **ПРАВИЛНО** СЛИКЕ (ДОЛЕ ДЕСНО) ПА ЋЕ СЕ СТРИП КОЈИ ЈЕ ОВДЕ ТРЕБАЛО ДА ИЗИЂЕ ШТАМПАТИ У ЗАБАВНИКУ БРОЈ 943!

ИЗРЕЖИ И ПРАВИЛНО ПОРЕЂАЈ СЛИКЕ.

ЗАЛЕПИ НА ДОПИСНИЦУ.

НАГРАДЕ

1. НАГРАДА
ЗЛАТНИК У ВРЕДНОСТИ 68.800 СТ. ДИН.

2. НАГРАДА
ЗЛАТНИК У ВРЕДНОСТИ 34.400 СТ. ДИН.

3. НАГРАДА
ДВА СРЕБРЊАКА У ВРЕДНОСТИ 15.400 СТ. ДИН.

(НАГРАДЕ СУ ИЗЛОЖЕНЕ У ПРИРОДНИМ ВЕЛИЧИНАМА)

ПОШАЉИ „ЗАБАВНИКУ", БЕОГРАД, МАКЕДОНСКА, 29.

ДОН ДИЈЕГО РОДРИГЕЗ ДЕ СИЛВА И ВЕЛАСКЕЗ (1599-1660.) шпански сликар, једна је од највећих личности не само шпанског већ и европског сликарства 17. века. Претежно је сликао портрете. Иако дворски сликар, своје ликове је сликао без ласкања, „стајао пред њим краљ, просјак или водоноша". Његови пејзажи, сликани лаганим и широким потезима, одишу поетичношћу. Међу његовим великим портретима владара на коњу нарочито се истиче овај Хенрија IV, његовог заштитника.

ЗАБАВНИКОВА ГАЛЕРИЈА

ЧАРОБНИ МИТРАЉЕЗ

У ЈЕДНОЈ ЛАБОРАТОРИЈИ, НЕГДЕ НА ОБАЛИ КОРНВОЛА, ДОКТОР АДРИЈАН МАРВЕЛ И ЊЕГОВ СИН МИКИ ПРИВОДИЛИ СУ КРАЈУ ЈЕДАН ВАЖАН И УЗБУДЉИВ ЕКСПЕРИМЕНТ...

ТОРПЕДО ИДЕ... ПРАВО НА ЦИЉ!

ОДЛИЧНО, МИКИ! У НОРМАЛНИМ УСЛОВИМА РАТНИ БРОД БИ БИО ОСУЂЕН НА ПРОПАСТ!

940.

ЗАСТАЛИ СУ ПРЕД МАЛОМ РАДЊОМ...

НЕ... ГЛЕДАЈ! ЈОШ ЈЕ ТУ! НАЈФАНТАСТИЧНИЈИ ПУШКОМИТРАЉЕЗ-ИГРАЧКА НА СВЕТУ!

СПЕЛМЕН

ИГРАЧКЕ

АЧКЕ

A.F.S.

ИЗБАЦУЈЕ РАКЕТЕ... ИМА И БАЦАЧ ЗРАКОВА... И РАДИО-ОДАШИЉАЧ И ПРИЈЕМНИК И ЛАСЕР... И СВЕ ТО УЈЕДНО!

ЕТТN

И ТА ИГРАЧКА ЋЕ УСКОРО БИТИ МОЈА...

АЛИ, КРОЧИВШИ У РАДЊУ, МИКИ ЈЕ ЗАСТАО КАО СКАМЕЊЕН...

ТАЈ ЧОВЕК... РЕВОЛВЕРОМ ПРИМОРАВА ТРГОВЦА ДА МУ ДА НОВАЦ!

ХРАБРИ ДЕЧАК НИЈЕ ДУГО ОКЛЕВАО...

ТРЕБА ГА СПРЕЧИТИ! ДОДУШЕ, ОВА БАЗУКА ИЗБАЦУЈЕ САМО ПИНГ-ПОНГ ЛОПТИЦЕ, АЛИ...

БАЗУКА

БАЗУКА

... ЗАТО СТРАШНО ПУЦА!

ЧИНГ! ПОП!

АООоО!

И ПРЕ НО ШТО ЈЕ ПРОВАЛНИК СХВАТИО ШТА ГА ЈЕ ПОГОДИЛО...

ШТА... ТИ МАЛИ... ОООХ!

ДРЖ' ГА, БЕНЏО!

ГРРРР!

940.

БЕНЏОВА ПОМОЋ НИЈЕ БИЛА ПОТРЕБНА ЈЕР...

ОНЕСВЕСТИО СЕ... МОРА ДА ЈЕ УДАРИО ГЛАВОМ О ТЕЗГУ!

БРЗО, МАЛИ! ПОЗОВИ ПОЛИЦАЈЦА С УГЛА! ЈА ЋУ ГА ДОТЛЕ ЧУВАТИ!

ПОЛИЦАЈЦИ СУ УБРЗО ОДВЕЛИ ПРОВАЛНИКА...

КАКВА СРЕЋА ШТО СИ БАШ САД ПРОЛАЗИО, МАЛИ! КАКО СЕ ЗОВЕШ?

ЗОВЕМ СЕ МИКИ... И НИСАМ САМО ПРОЛАЗИО...

ДОШАО САМ ДА КУПИМ ОНАЈ ПУШКОМИТРАЉЕЗ!

ПОКЛОНИЋУ ТИ ГА! АЛИ, ТАКВА ХРАБРОСТ ЗАСЛУЖУЈЕ ВЕЋУ НАГРАДУ! ПОЂИ ЗА МНОМ!

МИКИ ЈЕ, ОКЛЕВАЈУЋИ, КРЕНУО ЗА СТАРЦЕМ У ОДАЈУ ИЗА РАДЊЕ...

К... КУДА ТО ИДЕМО, ЧИКО?

У МОЈУ РАДИОНИЦУ! ПОКАЖАЋУ ТИ НЕШТО...

КАД СУ СИШЛИ У ПОДРУМ...

ОХ! ИСТИ ЈЕ КАО ОНАЈ У ИЗЛОГУ!

ХЕ! ХЕ! ИПАК ИМА РАЗЛИКЕ, СИНКО!

A.F.S. ОСВЕТНИК ИЗ СВЕМИРА

СТАРИ ПРОДАВАЦ СТАВИО ЈЕ У ИГРАЧКУ МЕТАК ОД ПЛАСТИКЕ...

УЗМИ ОРУЖЈЕ, МИКИ, И НАНИШАНИ НА ОНУ ЧЕЛИЧНУ ПЛОЧУ А ЗАТИМ...

... ПОНОВИ РЕЧИ ИСПИСАНЕ НА ПЛОЧИ... ПОЛАКО И РАЗГОВЕТНО!

А... ЕФ... ЕС... ОСВЕТНИК ИЗ СВЕМИРА!

A.F.S. ОСВЕТНИК ИЗ СВЕМИРА

И ДОК ЈЕ ДЕЧАК ИЗГОВАРАО ТЕ РЕЧИ...

ОХ! ПУШКОМИТРАЉЕЗ ПОЧИЊЕ ДА СВЕТЛИ... И ТЕЖИ ЈЕ!

ПРИТИСНИ ОБАРАЧ, МИКИ!

ИДУЋЕГ ТРЕНУТКА...

АААХ!

БРУУУУУУ!

БРААААААМ!

ХЕЈ! БИО САМ У ПРАВУ! ТИ СИ ДЕЧАК ЗА ОВО ОРУЖЈЕ! ТИ!

ОВА ИГРАЧКА ЈЕ ПРОБИЛА МЕТАЛНУ ПЛОЧУ!!!

К... КАКО... КАД ЈЕ МЕТАК БИО ПЛАСТИЧАН !?! ЈА НИШТА...

ИМАЈ ПОВЕРЕЊЕ У МЕНЕ, МАЛИ! А САД...

... ПОДЕСИ ИЗБАЦИВАЧ ЗРАКОВА НА „ЛЕД"!

ИАКО НИШТА НИЈЕ СХВАТАО, МИКИ ГА ЈЕ ПОСЛУШАО...

УПЕРИ ЦЕВ НА ОНУ СЛАВИНУ КОЈА ЦУРИ!

ЈА... МОРА ДА САЊАМ!

ЧЧЧЧЧЧ!

И НА ДЕЧАКОВО ЗАПРЕПАШЋЕЊЕ...

В... ВОДА... СЕ... ПОТПУНО ЗАЛЕДИЛА...

А САД ИСПРОБАЈ АУТОМАТСКУ ПУШКУ!

ЗАПАМТИ! САД ИМАШ ЦЕО АРСЕНАЛ У ЈЕДНОМ ПУШКОМИТРАЉЕЗУ!

БУМ!

БУМ! БУМ! БУМ!

ПРАВИ ПУШЧАНИ МЕЦИ... РАЗБИЛИ СУ ОНЕ ЛУТКЕ НА ПАРАМПАРЧАД!

ПА ТО НИЈЕ ИГРАЧКА... ТО ЈЕ ПРАВО ОРУЖЈЕ!

ДА, МИКИ! КАД СИ МАЛОЧАС ИЗГОВОРИО ОНЕ РЕЧИ И ПРИТИСНУО ПРЕБАЦИВАЧ...

... ИГРАЧКА СЕ ПРЕТВОРИЛА У СВЕМОЋНО ОРУЖЈЕ! САД ПАЗИ...

И СТАРАЦ ЈЕ ВРАТИО ПРЕБАЦИВАЧ...

И НА МИКИЈЕВО ИЗНЕНАЂЕЊЕ...

САД ВИШЕ НЕ СЈАЈИ И ПОСТАО ЈЕ ЛАКШИ! ОПЕТ ЈЕ ПОСТАО ИГРАЧКА!

ТАКАВ ЋЕ И ОСТАТИ... ДОК НЕ БУДЕШ СПРЕМАН ЗА **АКЦИЈУ!**

АКЦИЈУ? КАКВУ АКЦИЈУ? И... И КО СТЕ ВИ?

НА ВРАТИМА ПИШЕ ДА СЕ ЗОВЕМ СПЕЛМЕН... И НЕПРИЈАТЕЉ САМ НЕПРАВДЕ И НАСИЉА!

ГОДИНАМА САМ ЧЕКАО ДА НАЂЕ НЕКО ХРАБАР И ОДЛУЧАН! А ТИ СИ, ПРИСКОЧИВШИ МИ У ПОМОЋ, ДОКАЗАО ДА СИ ТАКАВ!

МИКИ ЈЕ ЈЕДВА МОГАО ДА ПОВЕРУЈЕ...

ХЕЈ! И ОВАЈ ПУШКОМИТРАЉОЕЗ ЈЕ МОЈ? СТВАРНО?

ДА, ДЕЧАЧЕ! АЛИ ЗАПАМТИ... СМЕШ ГА УПОТРЕБИТИ САМО У БОРБИ ПРОТИВ ЗЛА! И ТАЈНУ ДА НИКАД НЕ ОДАШ!

ИЗ ЈЕДНОГ САНДУКА СТАРАЦ ЈЕ ИЗВУКАО РЕДЕНИК И ПРЕБАЦИО ГА МИКИЈУ ПРЕКО РАМЕНА...

ТУ ИМАШ МУНИЦИЈУ ЗА ОВО ОРУЖЈЕ!

А КАД ЈЕ ПОТРОШИМ?

ПОСЛАЋУ ТИ НОВУ! И МА ГДЕ БИО И МА ШТА РАДИО ЈА ЋУ ТЕ НАЋИ, МИКИ!

АЛИ КАКО..?

И ЗАР МИ НЕЋЕТЕ РЕЋИ КО СТЕ У СТВАРИ?

940

НИШТА ТИ ВИШЕ НЕЋУ РЕЋИ! А САД, **ИДИ** И ДОКАЖИ ДА СИ ДОСТОЈАН МОГ ПОКЛОНА!

ТРЕНУТАК КАСНИЈЕ, МИКИ СЕ НАШАО НА УЛИЦИ...

ЗАТВОРИО ЈЕ РАДЊУ! ЧИНИ МИ СЕ КАО ДА САМ СВЕ ОВО САМО САЊАО...

СПЕЛ-МЕН

A.F.S.

АЛ' НИСАМ! ДОКАЗ ЈЕ ОВО ОРУЖЈЕ У МОЈОЈ РУЦИ! КАД БУДЕМ ИСПРИЧАО ТАТИ...

АВ!

И БЕЗ ДАХА ПОЖУРИО ЈЕ У СТАРО СКЛОНИШТЕ КРИЈУМЧАРА КОЈЕ ЈЕ ЊЕГОВ ОТАЦ ПРЕТВОРИО У СТАН И ЛАБОРАТОРИЈУ...

ГДЕ ЈЕ ТАТА? ИМАМ НЕШТО ДА МУ ИСПРИЧАМ...

ДОБРО ЈЕ ШТО СИ СЕ ВРАТИО, МИКИ! ДОГОДИЛО СЕ НЕШТО СТРАШНО...

A.F.S.

МИКИ ЈЕ УЖАСНУТ САСЛУШАО ПРИЧУ СТАРЕ ДОМАЋИЦЕ...

КАЖЕТЕ ДА СУ ТАТУ СИЛОМ ОДВЕЛИ?

ДА! УПАЛИ СУ КАО ЧОПОР ВУКОВА И ИСПРЕТУРАЛИ КУЋУ!

ПОШТО НИСУ НАШЛИ ОНО ШТО СУ ТРАЖИЛИ... ВЕЗАЛИ СУ ТВОГ СИРОТОГ ТАТУ И ОДВЕЛИ ГА...

ИЗГЛЕДА ДА СУ ТРАЖИЛИ ТАТИНЕ ПЛАНОВЕ НОВОГ БРОДА!

САМО... ПЛАНОВИ НЕ ПОСТОЈЕ! ТАТА СВЕ ПЛАНОВЕ И ПРОРАЧУНЕ ДРЖИ У ГЛАВИ! ОТМИЧАРИ ЋЕ ПОКУШАТИ ДА ГА ПРИМОРАЈУ ДА ГОВОРИ!

АЛИ, ЗАШТО СМО МИ ТУ, БЕНЦО? ОВО ОРУЖЈЕ ЋЕ НАМ ДОБРО ПОСЛУЖИТИ!

940.

МОРАМ! ТРЕБА ДА **ПОМОГНЕМ** ТАТИ А И ДА ПОКАЖЕМ ДА САМ **ДОСТОЈАН** ОРУЖЈА!

ИИЈУ!

И ЧАМАЦ ЈЕ ПОЛЕТЕО НА СВОМ ВАЗДУШНОМ ДУШЕКУ...

СИГНАЛИ СУ ЈАКИ, БЕНЏО... ТАТА НИЈЕ ДАЛЕКО!

ПОВЕЗАО САМ АПАРАТ СА НАШИМ ЕЛЕКТРОНСКИМ УПРАВЉАЧЕМ! ЧАМАЦ САМ ПЛОВИ У ПРАВЦУ СИГНАЛА!

ВАУФ!

ДЕСЕТ МИНУТА КАСНИЈЕ...

ЧАМАЦ СКРЕЋЕ КА ЈУГОИСТОКУ... ПРЕМА ОСТРВУ СКАРН!

МИКИ ЈЕ ЗНАО ДА ЈЕ ОД ЗАВРШЕТКА РАТА ОСТРВЦЕ НЕНАСТАЊЕНО...

ПРИСТУП ЈЕ ЗАБРАЊЕН... АЛ' МОРАЋУ ДА СЕ ИСКРЦАМ, ДА СПАСЕМ ТАТУ!

ЗА ТО ВРЕМЕ, У ЛАВИРИНТУ СТАРИХ УТВРЂЕЊА...

ДАЈЕМО ТИ ПЕТ МИНУТА ВРЕМЕНА, МАРВЕЛЕ! ПОШТО ПЛАНОВЕ НИСМО НАШЛИ, ОЧИГЛЕДНО ЈЕ ДА СУ У **ТВОЈОЈ ГЛАВИ!**

ОДАТЛЕ ИХ НЕ МОЖЕТЕ УЗЕТИ!

940.

ВАРАШ СЕ! ОВО ЋЕ ТИ ОДРЕШИТИ ЈЕЗИК!

ШЕФЕ! ЧАМАЦ НА ВИДИКУ!

Улаз шпијунског стражара прекинуо је испитивање...

Тај чамац... можда нас је неко открио!

Дај то овамо!

Вођа банде уперио је доглед...

Ха! Само неки дечак с псом... побринућемо се за њих!

Тренутак касније Мики је избио иза једне стене и угледао...

Охо! Нисмо сами, Бенцо! Изгледа да ће ми оружје бити потребно!

И дечак је брзо притиснуо преграђивач на својој необичној играчки и изговорио...

А... еф... ес... осветник из свемира...

Идућег тренутка...

Бенцо! Оно није био сан... пушкомитраљез је постао прави... чак је и тежи!

A.F.S.

РРРАУ!

Дрхтавим прстима Мики је из реденика узео један пројектил...

Торпедо који поскакује! Сад ћемо да...

Ха! Ха! Погледајте оног шврћу шта има!

Видећете да ли је то играчка, бандити...

ТОРПЕДО

A.F.S.

ХЕЈ! ДЕЧАК ЈЕ ИСПАЛИО НЕШТО НА НАС!

ХВ3333333333!

ПАФ!

ПА ШТА? ТО ЈЕ САМО ИГРАЧКА!

ОХ! ТОРПЕДО ЈЕ ОДМАХ ПАО У ВОДУ...

А ОНДА ЈЕ, НА МИКИЈЕВО ЧУЂЕЊЕ...

БЕНЦО, ГЛЕДАЈ! ПРОЈЕКТИЛ СКАЧЕ ПО ПОВРШИНИ ВОДЕ! САД МИ ЈЕ ЈАСНО ЗАШТО СЕ ЗОВЕ „ТОРПЕДО КОЈИ ПОСКАКУЈЕ"!

ЗЗЗЗЗЗЗЗ!

ПЉАС!

ПЉАС!

НАЈЗАД...

УДАРИЋЕ У ЧАМАЦ!

НЕ КУКАЈ! ЗАР НЕ ВИДИШ ДА ЈЕ ОД ПЛАСТИКЕ?!

ИИИЈАООО!

АААХ!

У ПОМОЋ!

БУУУМ!

ШПИЈУНИ СУ СЕ НАШЛИ У МОРУ, МЕЂУ ОСТАЦИМА СВОГ ЧАМЦА...

ЕТО ТИ ИГРАЧКЕ! КАКО НАС ЈЕ ТА ТВОЈА ИГРАЧКА ПОТОПИЛА, А?

ПА ТО ЈЕ НЕМОГУЋЕ! ВИДЕО САМ ДА ЈЕ ИГРАЧКА!

ЉУДИ НА ДРУГОМ ЧАМЦУ НИСУ ЗНАЛИ ШТА СЕ ДОГОДИЛО С ЊИХОВИМ ДРУГОВИМА...

ШТА СЕ ДОГОДИЛО? МОЖДА ИМ ЈЕ МОТОР ЕКСПЛОДИРАО!

ПОКУПИЋЕМО ИХ ИЗ МОРА КАД СВРШИМО СА ОНИМ ШВРЋОМ!

940.

МИКИ ЈЕ ВЕШТО БАРАТАО СВОЈИМ ЧАРОБНИМ ОРУЖЈЕМ...

А САД ЈЕДАН БРЗ РАФАЛ ИЗ АУТОМАТСКЕ ПУШКЕ... ДА ИХ ЗБУНИМ!

ШТА?!?

ТАК-ТАК!

ТАК-ТАКА! ТАК-ТАК!

А ВИДЕЋЕМО И ШТА ЋЕ СЕ ДОГОДИТИ АКО УКЉУЧИМ ЗРАКЕ ЗА СМРЗАВАЊЕ...

МИКИ ЈЕ ОКРЕНУО ДУГМЕ...

ГЛЕДАЈТЕ! ТАЈ ЗРАК ПЛАВЕ СВЕТЛОСТИ ШТО ИЗЛАЗИ ИЗ ЦЕВИ ИГРАЧКЕ!..

ССССССССС...

ДЕЈСТВО ЈЕ БИЛО ГОТОВО ТРЕНУТНО...

НЕБЕСА! ВОДА ОКО ЧАМЦА СЕ ЗАЛЕДИЛА!

ААХ! ЧАМАЦ НЕ МОЖЕ ДА СЕ КРЕЋЕ!

ЗАРОБЉЕНИ СМО... ЛЕДОМ!

ТО ЋЕ ИХ ЗАДРЖАТИ ЗА ИЗВЕСНО ВРЕМЕ, БЕНЦО!

ТАТА ЈЕ ТУ НЕГДЕ! НАДАЈМО СЕ ДА ЋЕ СТРАЖАРИ ПОЧЕТИ ДА СЕ ПИТАЈУ ШТА ЈЕ БИЛО С ЊИХОВИМ ДРУГОВИМА НА ЧАМЦИМА!

МИКИ ЈЕ БИО У ПРАВУ!

НАШИ ЉУДИ СУ У НЕВОЉИ! ЈЕДАН ЧАМАЦ ЈЕ ЕКСПЛОДИРАО... ДРУГИ ИЗГЛЕДА НЕ МОЖЕ ДА СЕ КРЕЋЕ!

ТО ЈЕ ОД ОНЕ ЕКСПЛОЗИЈЕ КОЈУ СМО МАЛОЧАС ЧУЛИ, ШЕФЕ!

940.

ПУНОМ БРЗИНОМ НАПРЕД! ПРИПРЕМИТЕ СЕ ДА ЗАРОНИМО ЧИМ ИЗИЂЕМО ИЗ ПЕЋИНЕ!

ИПАК ИХ МОРАМ ЗАУСТАВИТИ, БЕНЏО!

И МИКИ ЈЕ БРЗО ИЗВАДИО ИЗ РЕДЕНИКА ЈЕДАН ПРОЈЕКТИЛ...

МОЖДА ЋЕМО УСПЕТИ, БЕНЏО! МОРАЋУ ДА УПОТРЕБИМ РАКЕТУ ЗА РАЗБИЈАЊЕ СТЕНА!

ЧИМ ЈЕ ПЛАСТИЧНА РАКЕТА СТАВЉЕНА НА ВРХ ПУШКОМИТРАЉЕЗА, ПОСТАЛА ЈЕ ПРАВА...

А. ЕФ. ЕС... ОСВЕТНИК ИЗ СВЕМИРА...

И МИКИ ЈЕ ПРИТИСНУО ОРОЗ...

ФИИИИИЈУУУУ!

ГРУУ!

ШТА..?

БРРРУУМ! РУУУ...

НАЗАД!

ЗАУСТАВИТЕ МАШИНЕ! НАЗАД! УЛАЗ У ПЕЋИНУ СЕ СРУШИО!

ГРМЛАВИНА ОД ЕКСПЛОЗИЈЕ БРЗО СЕ СТИШАЛА...

УРА! УСПЕЛО ЈЕ, БЕНЏО! ЗАРОБИЛИ СМО ПОДМОРНИЦУ... САД НЕ МОЖЕ ИЗ ПЕЋИНЕ!

ААА В!

У ПЕЋИНИ ЧИЈИ ЈЕ ИЗЛАЗ БИО БЛОКИРАН, ОТМИЧАРИ СУ ЖУРНО НАПУШТАЛИ ПОДМОРНИЦУ...

ПА... ИЗГЛЕДА ДА ЈЕ НЕКО ОТКРИО ВАШЕ СКРОВИШТЕ!

АЛ' ТИ СИ ЈОШ У НАШИМ РУКАМА... ТО ЈЕ НАЈВАЖНИЈЕ! ПОЛАЗИ!

940.

ЈЕДАН ОД ОТМИЧАРА ГУРНУО ЈЕ НАУЧНИКА КОЈИ ЈЕ ПОСРНУО И...
ХЕЈ! ШТА ЈЕ ОВО? НЕШТО МУ ЈЕ ИСПАЛО ИЗ ЏЕПА!
КЛИНК!

ВОЂА БАНДЕ СЕ САГНУО...
ОХО! ОВО ИЗГЛЕДА КАО ОДАШИЉАЧ, А?
МОРА ДА ЈЕ ТИМЕ СТАЛНО СЛАО СИГНАЛЕ И НАВУКАО НА НАС ПОЛИЦИЈУ!
НЕ!

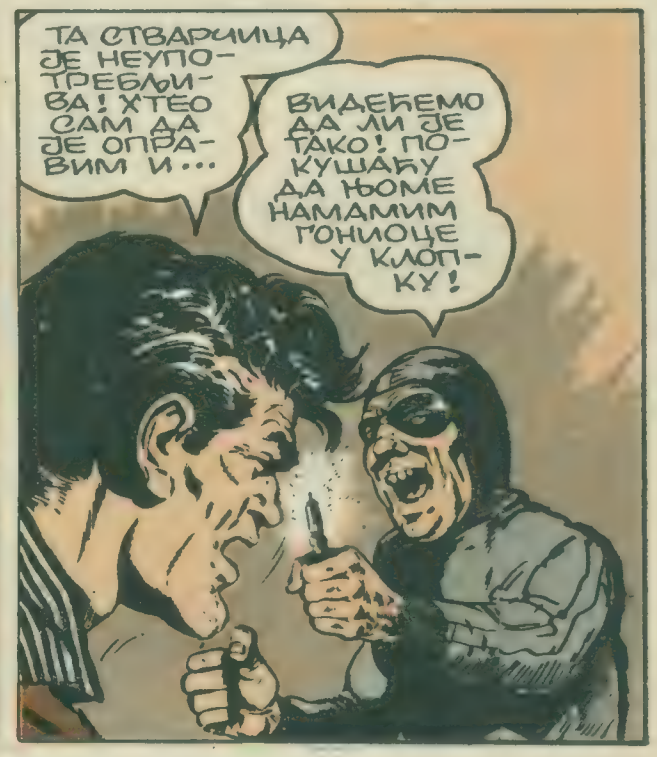
ТА СТВАРЧИЦА ЈЕ НЕУПОТРЕБЉИВА! ХТЕО САМ ДА ЈЕ ОПРАВИМ И...
ВИДЕЋЕМО ДА ЛИ ЈЕ ТАКО! ПОКУШАЋУ ДА ЊОМЕ НАМАМИМ ГОНИОЦЕ У КЛОПКУ!

ЗА ТО ВРЕМЕ МИКИ ЈЕ ИШАО ВОЂЕН СИГНАЛИМА...
МОГУ ДА ОДВЕДУ ТАТУ БИЛО КУД... МИ ЋЕМО ГА НАЋИ, БЕНЏО!

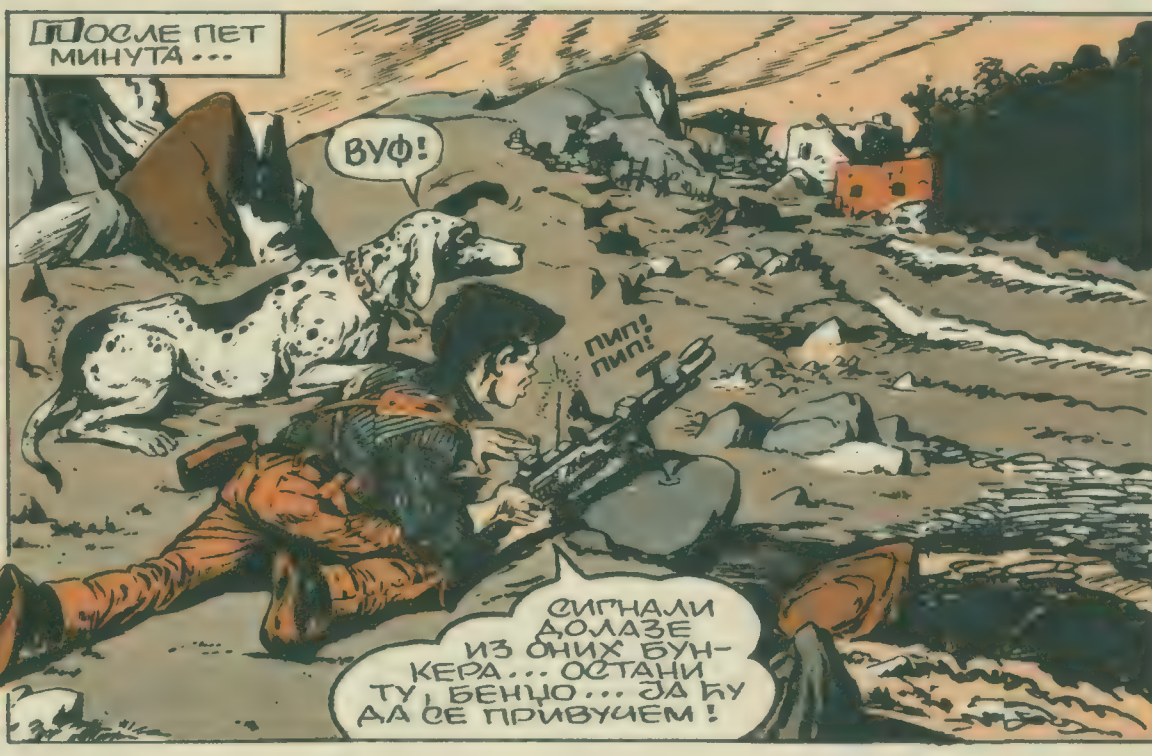
ПОСЛЕ ПЕТ МИНУТА...
ВУФ!
ПИП! ПИП!
СИГНАЛИ ДОЛАЗЕ ИЗ ОНИХ БУНКЕРА... ОСТАНИ ТУ, БЕНЏО... ЈА ЋУ ДА СЕ ПРИВУЧЕМ!

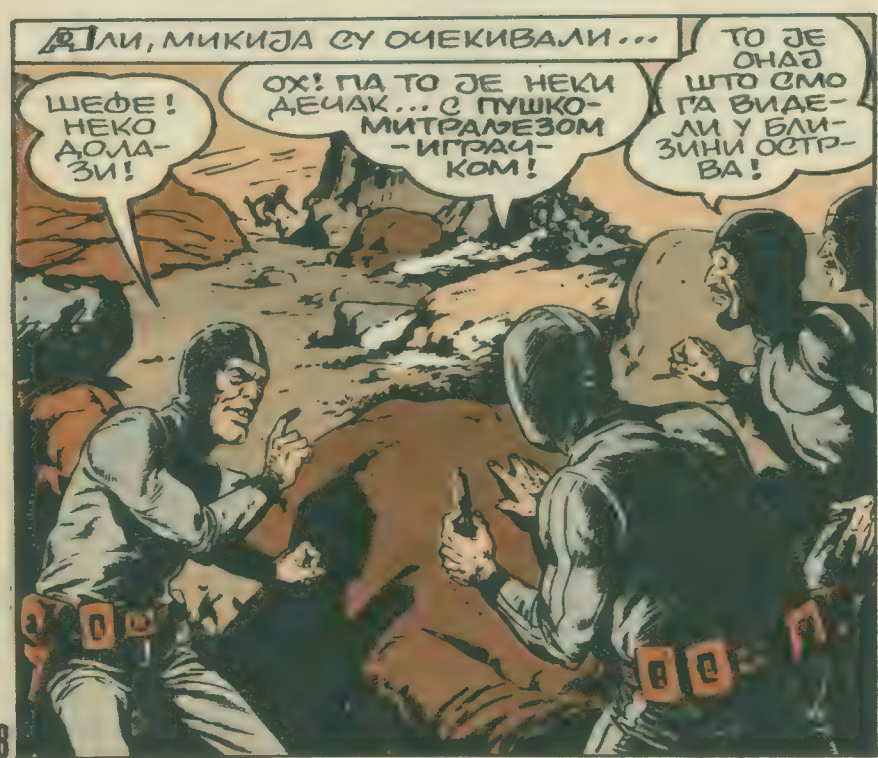
АЛИ, МИКИЈА СУ ОЧЕКИВАЛИ...
ШЕФЕ! НЕКО ДОЛАЗИ!
ОХ! ПА ТО ЈЕ НЕКИ ДЕЧАК... С ПУШКОМИТРАЉЕЗОМ -ИГРАЧКОМ!
ТО ЈЕ ОНАЈ ШТО СМО ГА ВИДЕЛИ У БЛИЗИНИ ОСТРВА!

КУГА МАЛА! МОРАМО ГА СЕ ОСЛОБОДИТИ ПРЕ НО ШТО СТИГНЕ ПОЛИЦИЈА!
ЈА ЋУ, ШЕФЕ!
940.

И ЈЕДАН ОД ОТМИЧАРА ПРИВУКАО СЕ МИКИЈУ ИЗА ЛЕЂА...

СТОЈ, МАЛИ! БОЈИМ СЕ ДА СЕ ДАНАС НЕ МОЖЕШ ИГРАТИ НА ОСТРВУ!

ОООХ...

АЛИ, У ТОМ ТРЕНУТКУ...

ОДЛИЧНО, БЕНЏО! ДОБРО ЈЕ ШТО МЕ НИСИ ПОСЛУШАО!

ГРРР!

МИКИ ЈЕ БАЦИО НАПАДАЧЕВ РЕВОЛВЕР...

УСТАНИТЕ! ПОКАЗАЋЕТЕ МИ ГДЕ СЕ КРИЈЕ ОСТАТАК ВАШЕ БАНДЕ... И НЕ ПОКУШАВАЈТЕ С ТРИКОВИМА!

А?

НИЈЕ ТИ ДОСТА ИГРЕ, А? У РЕДУ... ОДАВНО СЕ НИСАМ ИГРАО КАУБОЈА И ИНДИЈАНАЦА! ХЕ! ХЕ!

ОХ! ОН МИСЛИ ДА САМ НА ОСТРВО ДОШАО ДА СЕ ИГРАМ!

ПОДИГНУТИХ РУКУ ЧОВЕК ЈЕ КРЕНУО...

ХЕЈ, МОМЦИ! БАЦИТЕ ПУЦАЉКЕ! ОВАЈ ШЕРИФ МЕ ЈЕ УПЕЦАО!

ХА! ХА! СЈАЈНА ШАЛА, ХАЗЕЛЕ!

А ТАДА...

ВИ, ИДИОТИ! ШТА ТО РАДИТЕ! НЕ ДОЗВОЛИТЕ ДА НАМ СЕ ПРИБЛИЖИ!

ШТА ТИ БИ, ЧОВЕЧЕ!?

ПРИДОШЛИЦА ЈЕ БИО ЈЕДАН ОД ЧЛАНОВА БАНДЕ КОЈИ СЕ СПАСАО ИЗ ПОТОПЉЕНОГ БРОДИЋА...

ТО ЊЕГОВО ОРУЖЈЕ НИЈЕ ИГРАЧКА! ПРАВО ЈЕ! УБИЈ ГА... ДА ОН НЕ УБИЈЕ НАС!

940

И ШЕФ БАНДЕ МУ ЈЕ ОТЕО ПУШКОМИТРАЉЕЗ...

ГОСПОДИНЕ!.. МОЛИМ ВАС, НЕМОЈТЕ УНИШТИТИ МОЈУ ИГРАЧКУ!..

ОН ЛАЖЕ! ТО ЈЕ ПРАВО ОРУЖЈЕ... КАЖЕМ ВАМ!

МИКИ ЈЕ БЕЗ ДАХА ЧЕКАО ДОК ЈЕ ШЕФ БАНДЕ РАЗГЛЕДАО ЊЕГОВО ЧАРОБНО ОРУЖЈЕ...

ВИДИТЕ ЛИ ТУ МАЛУ РАМПУ ЗА ЛАНСИРАЊЕ ПРОЈЕКТИЛА!

ХМ! У ПРАВУ СИ, БАРЕТЕ! ИМА И ЛАСЕРСКИ ПИШТОЉ И...

...ИСПРОБАЋУ АУТОМАТСКУ ПУШКУ!

ШТА?! Н... НЕ! ШЕФЕ! НЕ БУДИТЕ ЛУДИ!

НЕ ПУЦАЈТЕ... АААХ!

ТАК! ТАК! ТАКА-ТАК! ТАК! ТАК!

ЧУВАЈТЕ СЕ!

АЛИ...

ПА... ЈА САМ ЈОШ ЖИВ... А ТОЛИКИ МЕЦИ...

ОД ПЛАСТИКЕ СУ, ИДИОТЕ! КАО И ОРУЖЈЕ!

ЗАОРИО СЕ СМЕХ...

ХА! ХА! ХА! ОПАСНОГ ЛИ ОРУЖЈА... ЗА ВРАПЦЕ, А?

ХИ! ХИ! АЛА СЕ УПЛАШИО!

АЛИ... ТО НИЈЕ ИГРАЧКА... ВИДЕО САМ! ЈА...

ТО МОРА ДА ЈЕ БИО НЕКО ДРУГИ, ИДИОТЕ! ОНАЈ ИСТИ КОЈИ ЈЕ РАЗОРИО УЛАЗ У ПЕЋИНУ... НЕКО ИЗ КОНТРАШПИЈУНАЖЕ... ОНАЈ КО ПОКУШАВА ДА СПАСЕ МАРВЕЛА!

ЗАТО... РАСТУРИТЕ СЕ ПО ОСТРВУ И ПРЕТРАЖИТЕ СВАКИ КУТАК!

ЈА ЋУ МАЛИШАНА И ЊЕГОВОГ ПСА ЗАТВОРИТИ У БУНКЕР!

У ПОДЗЕМНОМ БУНКЕРУ...

ЕВО! ДОБИО СИ ДРУШТВО, ДОКТОРЕ! УЛАЗИ, МАЛИ!

АООО! ТО ЈЕ ТАТА!

СРЕЋОМ, ДОКТОР МАРВЕЛ НИЈЕ НИЧИМ ПОКАЗАО ДА ЈЕ ПРЕПОЗНАО СВОГ СИНА...

А МОЈ МИТРАЉЕЗ, ЧИКО? ВРАТИТЕ МИ ГА... ТАТА БИ МЕ УБИО...

ПА... ДОБРО!

МОЖДА ЋЕШ ОВОМ ПЛАСТИЧНОМ ПУЦАЉКОМ МОЋИ ДА РАЗВАЛИШ ВРАТА! ХА! ХА! ХА!

КАД СУ ОТАЦ И СИН ОСТАЛИ САМИ...

МИКИ! ШТА ТО ЗНАЧИ? ОТКУД ТИ..?

НИШТА НЕ ПИТАЈ, ТАТА! ИСПРИЧАЋУ ТИ КАСНИЈЕ... КАД СЕ ИЗВУЧЕМО ОДАВДЕ!

КАД БИХ САМО МОГАО ДА СЕ ОСЛОБОДИМ ОВИХ ОКОВА... НЕШТО БИХ ВЕЋ ПРЕДУЗЕО!

ОНДА ЋЕМО ТЕ ОСЛОБОДИТИ, ТАТА! ЗАР НЕ, БЕНЏО?

МАРВЕЛ НИШТА НИЈЕ ЗНАО О ЧАРОБНОМ ОРУЖЈУ...

СПЕЛМЕНУ САМ ОБЕЋАО ДА НИКОМ НЕЋУ ОДАТИ ТАЈНУ! АЛИ... ПОШТО СИ ТИ МОЈ ОТАЦ...

ТАЈНУ? КАКВУ ТАЈНУ? И КО ЈЕ ТАЈ СПЕЛМЕН?

ТАКО... МОРАМ ДА РИЗИКУЈЕМ... А... ЕФ... ЕС... ОСВЕТНИК ИЗ СВЕМИРА!

КАД ЈЕ ИЗГОВОРИО ТЕ РЕЧИ...

...МИКИ ЈЕ ПОМЕРИО ПРЕБАЦИВАЧ...

А ТАДА...

ХЕЈ! ШТА СЕ ТО ДЕШАВА?! ТАЈ МИТРАЉЕЗ КАО ДА СВЕТЛИ!

УРА! ОПЕТ ЈЕ ПОСТАО ПРАВО ОРУЖЈЕ... ЗНАЧИ И ЛАСЕРСКИ ПИШТОЉ РАДИ!

МИКИ ЈЕ ПОДЕСИО ПИШТОЉ...

НИШТА НЕ ПИТАЈ, ТАТА! ИМАЈ ПОВЕРЕЊА...

ЧУЈ, СИНЕ... НЕМАМО ВРЕМЕНА ЗА ИГРУ...

А ОНДА ЈЕ УСКИ МЛАЗ ЗАСЛЕПЉУЈУЋЕ СВЕТЛОСТИ СУНУО ИЗ ПИШТОЉА...

НЕБЕСА! ТА СВЕТЛОСТ... КАО ДА ГРИЗЕ МЕТАЛ!

ССССС...

МИКИ! ПА ТО ЈЕ ЛАСЕРСКИ ЗРАК!!?

ОХ... РУКЕ СУ МИ СЛОБОДНЕ! АЛИ... КАКО?!?

МИРУЈ, ТАТА! КАКО ДА ТИ ОСЛОБОДИМ НОГЕ КАД СКАЧЕШ?

УСКОРО ЈЕ ДОКТОР МАРВЕЛ БИО СЛОБОДАН...

ЈА... НЕ МОГУ ДА ВЕРУЈЕМ... ДА НИСАМ ЗАДРЕМАО ПА САЊАМ?

ХА! ХА! ХА! КАД БИ САМО МОГАО ДА ВИДИШ СВОЈЕ ЛИЦЕ, ТАТА!

МИКИЈЕВ ОТАЦ НИЈЕ МОГАО ДА СЕ ПОВРАТИ...

ТО... ТО ОРУЖЈЕ... ТО НЕ МОЖЕ БИТИ ИГРАЧКА!

СВЕ ЋУ ТИ ОБЈАСНИТИ КАД ИЗИЂЕМО ОДАВДЕ! ТРЕБА НЕКАКО ДА ОТВОРИМО ВРАТА...

ИСЕЋИ ЋУ ВРАТА ОКО БРАВЕ...

ЗЗЗЗЗЗ!

А ЗАТИМ...

СЛОБОДНИ СМО, ТАТА!

КРРААК!

НА СРЕЋУ, ХОДНИК ЈЕ БИО ПОТПУНО ПРАЗАН...

ТОЛИКО СУ УВЕРЕНИ ДА СЕ ИЗ БУНКЕРА НЕ МОЖЕ ПОБЕЋИ ДА НИСУ ОСТАВИЛИ ЧУВАРА!

МОРА ДА ЈОШ ТРАЖЕ ОСОБУ КОЈА ИМ ЈЕ ПОТОПИЛА ЧАМАЦ И...

940.

... СРУШИЛА УЛАЗ У ПЕЋИНУ! КАД БИ САМО ЗНАЛИ ДА САМ ТО ЈА...

МИКИ! НЕЋЕШ РЕЋИ ДА СИ ТИ ТО УЧИНИО?!

ЗА ТО ВРЕМЕ...

КАЖЕМ ВАМ, ШЕФЕ, ДА ЈЕ ОСТРВО ПУСТО!

НИКОГ НИСМО НАШЛИ!

АЛИ, МАРВЕЛОВИ ПРИЈАТЕЉИ МОРА ДА СУ ТУ!

МОЖДА ЧЕКАЈУ НОЋ ДА НАС НАПАДНУ!

НЕЋЕ ИМ ТО УСПЕТИ! ЛАРСЕНЕ, УЗМИ ТРИ ЧОВЕКА И ИДИТЕ ПО МАРВЕЛА И ДЕЧАКА! НАПУШТАМО ОСТРВО!

ЧЕТИРИ АГЕНТА СУ ПОЖУРИЛА И КАД СУ ПРЕЛАЗИЛИ ПЛИТКУ РЕЧИЦУ...

ТАТА, САД ЋУ ТИ ПОКАЗАТИ КАКО ДЕЈСТВУЈЕ ЗРАК ЗА ЗАМРЗАВАЊЕ!

АААЈ! ШТА ЈЕ ОВО?!?

ССССССС...

У ТОМ ЧАСУ...

АХ! ВОДА СЕ ЗАЛЕДИЛА!

МОЈЕ НОГЕ... НЕ МОГУ ДА ИХ ПОМЕРИМ!

БАЦИТЕ ОРУЖЈЕ!

ЗНАЧИ, ЧЕТВОРИЦА СУ ИЗБАЧЕНА ИЗ СТРОЈА! УЗМИ ЊИХОВО ОРУЖЈЕ, ТАТА!

ТО... ТО ЈЕ ОНАЈ ДЕЧАК! КАКО..?

ЧУВШИ КРИКЕ СВОЈИХ ДРУГОВА, ОСТАЛИ ОТИМАЧИ СУ ПОГРЕШНО ЗАКЉУЧИЛИ ДА...

МОРА ДА СУ ИХ ПОХВАТАЛИ!

ЈОШ НИСМО ПОБЕЂЕНИ! БРЗО У ХАНГАР...

...НЕКА ПОМИСЛЕ ДА НЕЋЕМО БОРБУ!

МИКИ И ДОКТОР МАРВЕЛ ПОТРЧАЛИ СУ ЗА ЊИМА...

ЕНО ИХ! БЕЖЕ У ПОДЗЕМНИ БУНКЕР!

САД СУ НАШИ, ТАТА!

АЛИ, ТО НИЈЕ БИО КРАЈ БОРБЕ...

ОВАЈ ЈЕЖ ЋЕ НАМ ДОБРО ДОЋИ! МА КО ДА ЈЕ НАПОЉУ... РАЗНЕЋЕМО ГА НА КОМАДЕ!!!

ДОКТОР МАРВЕЛ ЈЕ НАНИШАНИО АЛИ...

АХ! ПА ОВА СВЕТЛОСТ НИЈЕ ЈАЧА ОД СВЕТЛОСТИ СИЈАЛИЦЕ! А ЗАШТО ПИШТОЉ ШИШТИ?

ШШШШ!

И ДОК ЈЕ МАРВЕЛ У ОЧАЈАЊУ ПРИТИСКАО ОРОЗ...

МОРА ДА ЈЕ МИКИ ПОГРЕШИО! ПА ОВО ЈЕ САМО БЕЗАЗЛЕНА ДЕЧЈА ИГРАЧКА!

СТРАШНИ ТЕНК ГОТОВО ЈЕ БИО НАД МИКИЈЕМ...

ПОКАЗАЋЕМО ТОМ БАЛАВЦУ!

ТАТА, ШТА СЕ ДОГОДИЛО?! ЗАШТО НЕ ПУЦАШ?

БАДАМ!

ДОК СУ МЕЦИ ЗВИЖДАЛИ ОКО ЊЕГОВЕ ГЛАВЕ, МИКИ ЈЕ ИЗВУКАО ИЗ РЕДЕНИКА ЈОШ ЈЕДАН ПРОЈЕКТИЛ...

МАГНО-ПРОЈЕКТИЛ... ТРЕБА ГА УПОТРЕБИТИ КАД НАПАДА РАТНО ВОЗИЛО ОД МЕТАЛА!

ЈЕДИНО НАС ТО МОЖЕ СПАСТИ! А ШТА АКО ЈЕ ОВО ОРУЖЈЕ ИЗГУБИЛО СВОЈУ МОЋ?

ШТА ТО ТАЈ БАЛАВАЦ БАЦА НА НАС? ИЗГЛЕДА КАО МАГНЕТ!

ДИ КАД СЕ МАГНЕТ НАШАО ИЗНАД „ЈЕЖА"...

ШТА ЈЕ ОВО? ПРЕДЊИ ДЕО ТЕНКА СЕ ПОДИЖЕ!?!

РРРУУУ...

940.

ТЕНК ЈЕ НАСТАВЉАО ДА СЕ ДИЖЕ...

ИЗВРНУЋЕМО СЕ! ИСКАЧИТЕ!

ТРАА-ААС!

АААХ!

БАНДИТИ СУ БИЛИ ПОТПУНО ОШАМУЋЕНИ...

ОДЛИЧНО, БЕНЏО! НЕ ДОЗВОЛИ ИМ ДА ПОБЕГНУ!

АВ! АВ!

УХ! ГДЕ... САМ?

ДОКТОР МАРВЕЛ ЈЕ ПРИТРЧАО...

СВЕ ЈЕ У РЕДУ, ТАТА! ПОКОРНИ СУ К'О ЈАГЊЕЦИ! АЛИ ЗАШТО НИСИ УПОТРЕБИО ЛАСЕРСКИ ПИШТОЉ?

ЈЕСАМ, СИНЕ...

...АЛИ НИЈЕ РАДИО! ИЗГЛЕДА ДА СЕ ПИШТОЉ ПРОМЕНИО У ТРЕНУТКУ КАД СИ МИ ГА ДАО!

МОЖДА ЗАТО ШТО СМО ГА ОДВОЈИЛИ ОД ПУШКОМИТРАЉЕЗА!

АЛИ... НЕ МОЖЕ БИТИ, ТАТА! БИО ЈЕ ОДВОЈЕН И КАД САМ ТИ ЊИМЕ СКИДАО ОКОВЕ!

ОНДА... НЕ ЗНАМ, МИКИ!

И ДОК СУ ОТАЦ И СИН ПОКУШАВАЛИ ДА РЕШЕ ТУ ЗАГОНЕТКУ, ШЕФ БАНДЕ СЕ ОСВЕСТИО... И ПОЧЕО ДА СЕ ПРИВЛАЧИ АУТОМАТУ!

ДОКТОР МАРВЕЛ И МИКИ НИСУ НИ ПРИМЕТИЛИ ДА СЕ ШЕФ БАНДЕ ОСВЕСТИО...

НЕ РАЗУМЕМ, МИКИ! ОНДА ЈЕ СТВАРНО РАДИО...

А КАД СИ ГА **ТИ** УПЕРИО НА ТЕНК... НИЈЕ!

ГРРР!

СРЕЋОМ, БЕНЏО ЈЕ ПРИМЕТИО ДА СЕ ШЕФ БАНДЕ СПРЕМА ДА ДОХВАТИ АУТОМАТ...

А? МИКИ... ПАЗИ!

ЈА ЋУ ВАС...

АВ!

ОХ... НЕЋЕШ!

МИКИ ЈЕ ИНСТИНКТИВНО ПОДИГАО ЛАСЕРСКИ ПИШТОЉ...

...И НА ДЕЧАКОВО ИЗНЕНАЂЕЊЕ...

АААХ!

ШШШШШ!

ТАТА! ПИШТОЉ ОПЕТ РАДИ... ТОПИ МЕТАЛ!

ШЕФ БАНДЕ ЈЕ, УПЛАШЕН, ПОТРЧАО...

ПОБЕГИ ЋЕ НАМ, МИКИ!

НЕКА ГА! БАР МИ ДАЈЕ ПРИЛИКУ ДА ИСПРОБАМ ПИШТОЉ И НА ДАЉИНУ!

Н... НЕ... НЕ ТИМЕ!!!

РЕЦИМО... НА ОНОЈ ГРАНИ!

ССССС!

КРААК!

ЗЗЗЗЗЗЗ!

КРРРРР!
УЛОВЉЕН ЈЕ!

ТРЕНУТАК КАСНИЈЕ, ОШАМУЋЕНИ ШЕФ БАНДЕ „ПРИДРУЖИО" СЕ СВОЈИМ ДРУГОВИМА ПО ЗЛОЧИНУ...
ЈА... ЈА ЈОШ НЕ СХВАТАМ, МИКИ! МОЖДА СЕ ИЗ ТОГ ПИШТОЛА ПУЦА НА НАРОЧИТИ НАЧИН?
НЕ, ТАТА! ОН СЕ ПРОСТО У ТВОЈИМ РУКАМА ПРЕТВОРИО ОПЕТ У ИГРАЧКУ!

ТРЕБАЛО ЈЕ ДА ТО ПРЕ СХВАТИМ! СПЕЛМЕН НА ТАЈ НАЧИН ЧУВА НА'ЈУ ТАЈНУ! ОВО ПОСТАЈЕ ОРУЖЈЕ САМО У МОЈИМ РУКАМА!

БРЕКТАЊЕ ЈАКИХ МОТОРА ПРЕКИНУЛО ЈЕ МИКИЈЕВЕ РЕЧИ...
ЧАМЦИ ОБАЛСКЕ СТРАЖЕ! МОРА ДА СУ ЧУЛИ ПУЦЊАВУ, ТАТА!

ВОЂА ПАТРОЛЕ ОДМАХ ЈЕ ПРЕПОЗНАО МИКИЈЕВОГ ОЦА...
ДОКТОРЕ МАРВЕЛ! ПОЛИЦИЈА ВАС ТРАЖИ ПО ЧИТАВОЈ ЗЕМЉИ! ЧУЛИ СМО ДА СТЕ ВИ И ВАШ СИН БИЛИ КИДНАПОВАНИ!
ТАЧНО, КАПЕТАНЕ!

МИКИ ЈЕ ЈОШ „ПОКРИВАО" НЕПРИЈАТЕЉСКЕ ШПИЈУНЕ...
И... И ВИ СТЕ ОВЕ ОВДЕ САМИ ПОХВАТАЛИ?
ХА! ХА! ПОГЛЕДАЈТЕ... ДЕЧАК СЕ ПРАВИ ДА ИМ ПРЕТИ СВОЈОМ ИГРАЧКОМ!
ТО НИЈЕ ИГРАЧКА!...

...ТО ЈЕ СТРАШНО ОРУЖЈЕ! ИЗБАЦУЈЕ РАКЕТЕ И ЗРАКЕ КОЈИ ЛЕДЕ! ЧАСНА РЕЧ!
ОДУЗМИТЕ МУ ПУШКОМИТРАЉЕЗ ПРЕ НО ШТО НАС СВЕ ПОУБИЈА!
ОХ! МОРАМ БРЗО...

МИКИ ЈЕ САД ЗНАО ДА МОРА ДА ЧУВА ТАЈНУ СВОГ ОРУЖЈА... ЧАК И ОД КАПЕТАНА ОБАЛСКЕ СТРАЖЕ...
ДАЈ МИ ДА ПОГЛЕДАМ ТО, МАЛИ!
КЛИК
...И БРЗО ЈЕ ПОМАКАО ПРЕБАЦИВАЧ...

...И ОПАСНО ОРУЖЈЕ ОПЕТ ЈЕ ПОСТАЛО ИГРАЧКА...
ХМ! КАЖЕТЕ ДА ЈЕ ОРУЖЈЕ ПРАВО И ОПАСНО? ДА ПРОБАМО...
НЕ! НЕ ПУЦАЈТЕ У НАС!..

ШТА ЛИ ЋЕ...
ОХ! ГОТОВО ЈЕ С НАМА!!!
СВУШШШ!!!

ГЛЕДАЈ ИХ! УМРЛИ СУ ОД СТРАХА... ПРЕД МЛАЗОМ ОБИЧНЕ ВОДЕ!
БАР ЋЕ ИХ ВОДА ПОВРАТИТИ!
ЕВО, СИНКО! ЗАДРЖИ ТО СВОЈЕ СМРТОНОСНО ОРУЖЈЕ! ХА! ХА! ХА!

АЛИ... МОРАТЕ НАМ ВЕРОВАТИ! ОРУЖЈЕ ЈЕ ПРАВО! ИСПРОБАНО ЈЕ НА НАШОЈ СОПСТВЕНОЈ КОЖИ!
ДОСТА ГЛУПОСТИ! ВОДИТЕ ИХ!

ПРАВО ОРУЖЈЕ... НИЈЕ НЕГО! ТОЛИКО СУ УПЛАШЕНИ ДА БУНЦАЈУ! РЕЦИТЕ ИПАК, ДОКТОРЕ, КАКО СТЕ ИХ САВЛАДАЛИ?
ПРАВО ДА ВАМ КАЖЕМ, КАПЕТАНЕ, НИ ЈА НЕ ЗНАМ...

И ДОК СУ СЕ ЧАМЦЕМ ВРАЋАЛИ СА ОСТРВА...
ИПАК МИ ДУГУЈЕШ НЕКА ОБЈАШЊЕЊА, МЛАДИЋУ! АКО СЕ МОЈ СИН ШЕТА ПО СВЕТУ СА ОВАКВИМ ОРУЖЈЕМ... ЖЕЛИМ ДА ЗНАМ ОТКУД МУ!
ЗНАШ ШТА... НЕКА ТО ОСТАНЕ МОЈА МАЛА ТАЈНА! ШТА ВЕЛИШ, БЕНЏО?
АВ! АВ!

КРАЈ

СРЧАНИ МАЛИ АУТОМОБИЛ

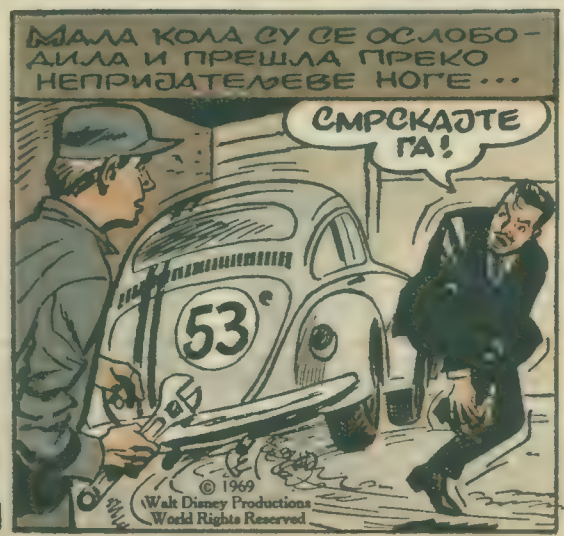

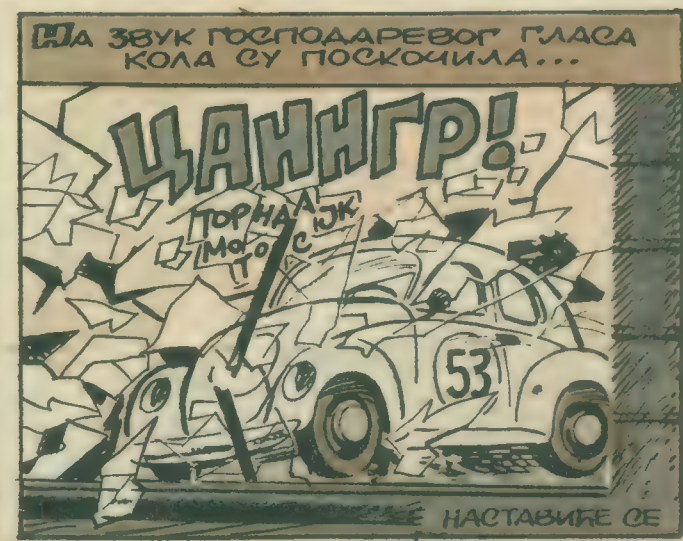

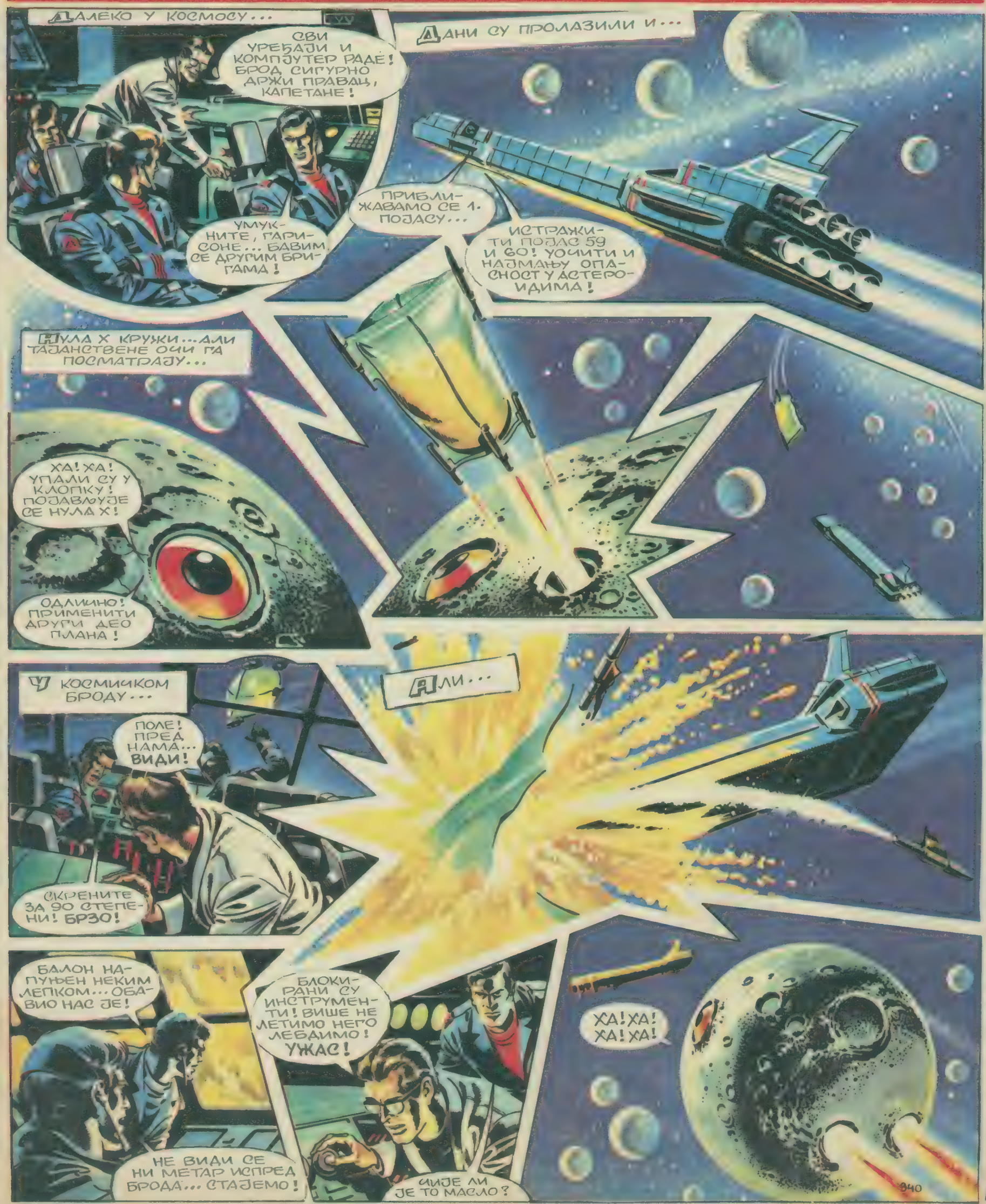

У ИДУЋЕМ БРОЈУ: У ВОШТАНОМ ОКЛОПУ!

ИСТРАГА ИНСПЕКТОРА МАРИНА

СУМЊИВИ АЛИБИ

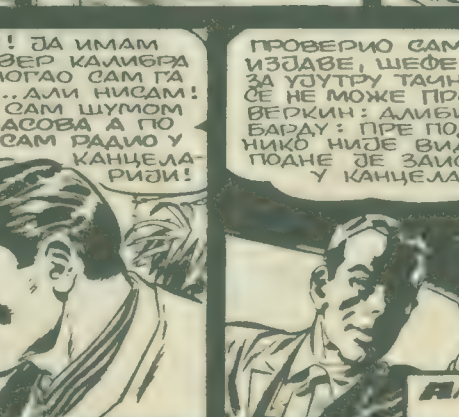

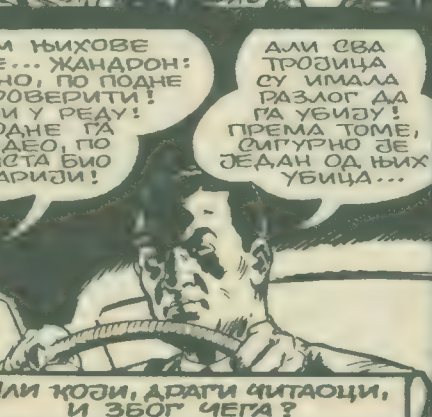

ТРИ ЧУДНЕ ЖИВОТИЊЕ

Свака од ових животиња састављена је од делова три различите врсте. Покушајте да погодите о којим се животињама ради?

ОДГОВОР:

Прва животиња има главу туркиња, тело пса и ноге фламинга. Друга главу камелеона, тело змије змајеве и ноге крокодила и трећа главу носорога, тело зебре и кенгурове ноге.

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

● инжењери Института за физичку метеорологију универзитета у Дакару успели су да усавршe индустријски прототип мотора који се напаја сунчевом енергијом а покреће хидрауличну пумпу. Помоћу овог мотора моћи ће

да се испумпа шест кубних метара воде на час из бунара дубоких и до 35 метара. Пет до шест часова рада дневно ове пумпе биће довољно да се у безводним крајевима Сенегала снабде водом више села.

● Жозеф Делабар, каскадер, потукао је рекорд у дужини вожњом на скутеру који је дотле држао Италијан Ђо-

вани (он се возио на сличном возилу непрекидно 55 часова). Делабар је непрекидно кружио 60 часова око месног стадиона у Поатјеу, Француска.

● жирафу су дуго ловили због њеног репа од кога су

прављени корбачи и муховловке.

● дивљи вепрови не воле музику. До овог закључка дошао је један ратар из места Туај у Морбиану у Француској. Како су му ове животиње наносиле велику штету у пољу покушавао је да их

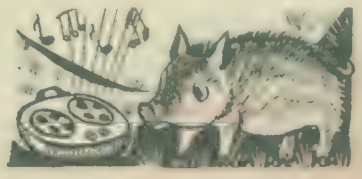

на све могуће начине отера, сасвим случајно открио је најефикаснији лек — музику: чим се спусти мрак он усред поља стави магнетофон и пушта музику. Како он каже, од тада вепрови далеко заобилазе његове њиве.

Dan Barry

ФЛАШ ГОРДОН

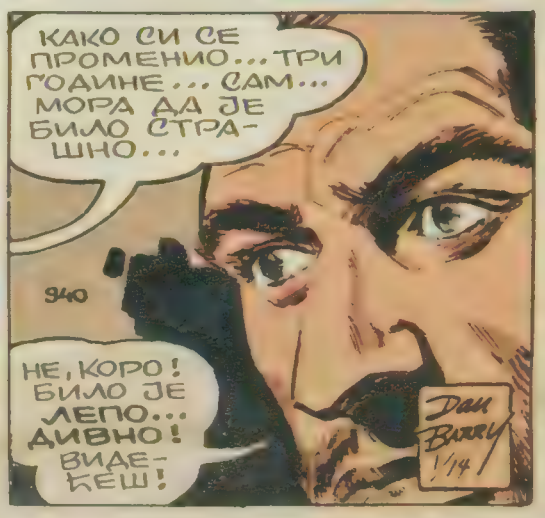

У ИДУЋЕМ БРОЈУ: ЗАЉУБЉЕН У МАРС!

ДАНЧЕ ВРАНЧЕ

ЈЕДАН ОД МОЈИХ ПРОБЛЕМА ЈЕ **МОЈЕ ЛИЦЕ**. НЕ ЖЕЛИМ ДА БУДЕМ ОВАКВА КАКВА САМ.

ОХ, ВОЛЕЛА БИХ ДА САМ ПЛАВА, ВИСОКА, СА ДУГАЧКОМ КОСОМ И ДУГИМ ДУГИМ ТРЕПАВИЦАМА! УМЕСТО ТОГА КОСА МИ ЈЕ КАО МЕТЛА А ТРЕПАВИЦЕ ТРАГИЧНО КРАТКЕ. ДО ЂАВОЛА!

ХТЕЛА БИХ ДА ЛИЧИМ НА МАНЕКЕНЕ ИЗ „БАЗАРА" И НА ЛЕПЕ ДЕВОЈКЕ СА ШТРАФТЕ...

И ИЗ БУТИКЕ...

ВЕЛИКА РАСПРОДАЈА

ЕВО ШТА МИ ТРЕБА: ВЕШТАЧКЕ ТРЕПАВИЦЕ, САМО 3.500 ДИНАРА!

3.500 ДИНАРА, МОЛИМ.

КУПИЛА САМ ИХ! МАМА КУПУЈЕ ШТОФ И НИШТА НИЈЕ ПРИМЕТИЛА!

АЛА ЋЕ СЕ ИЗНЕНАДИТИ КАД ВИДЕ ТРЕПАВИЦЕ! ПРИЧЕКАЋУ ДА СВИ УЂУ...

ЗАР СЕ САДА ДОЛАЗИ, ЈОВАНОВИЋЕВА? ЗАВЕШЋУ ТИ ОДМАХ 4 ИЗ ВЛАДАЊА!

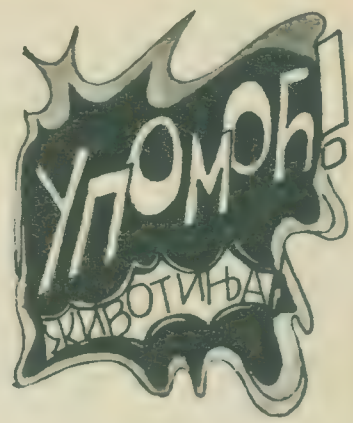

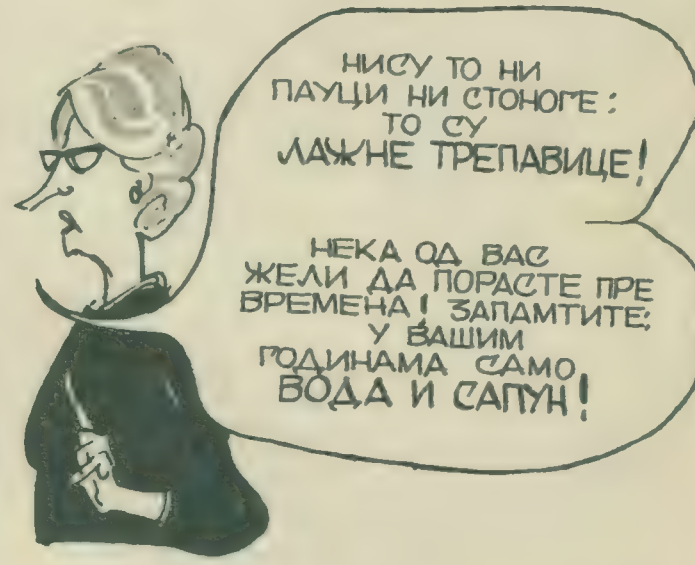

КАСНИЈЕ..

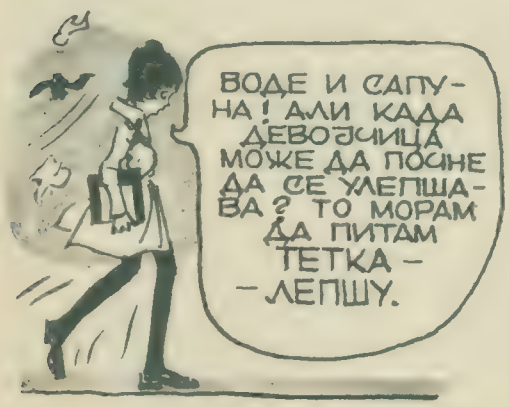

ОВАЈ, НЕ; ВЕШТАЧКЕ ТРЕПАВИЦЕ НИКАКО, И САМА СИ СХВАТИЛА ДА ЈЕ ТО **ПРЕТЕРАНО**. АЛИ ПОСТОЈЕ ДРУГЕ СТВАРИ ПОМОЋУ КОЈИХ ДЕВОЈЧИЦА МОЖЕ ДА ПОСТАНЕ ЛЕПША:

КОСА

НЕ СМЕ ДА ИЗГЛЕДА ОВАКО...

НИ ОВАКО.

ТРЕБА СВАКО ВЕЧЕ ДОБРО ДА ЈЕ ИШЧЕТКАШ И ЈЕДНОМ НЕДЕЉНО ДА ЈЕ ОПЕРЕШ...

РУКЕ

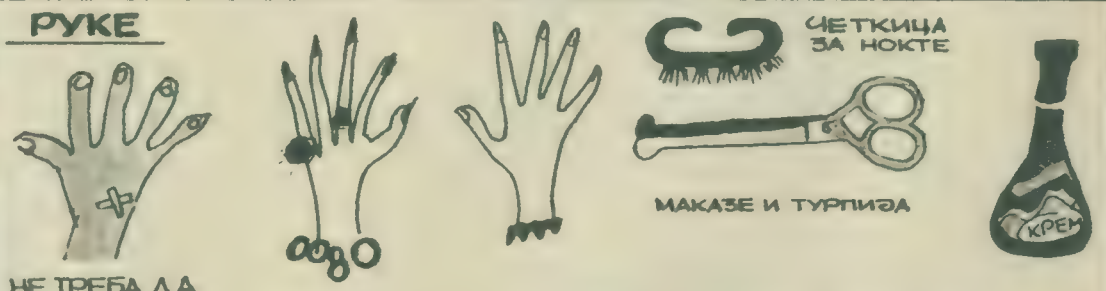

НЕ ТРЕБА ДА БУДУ ОВАКО ЗАПУШТЕНЕ...

АЛИ НИ НАКИЊУРЕНЕ.

РЕДОВНО ИХ ПЕРИ, МАЖИ ДА НЕ ИСПУЦАЈУ И ЧИСТИ НОКТЕ.

ЕВО ЈОШ НЕКИХ КОРИСНИХ СТВАРЧИЦА ЗА ТЕБЕ...

БЕЛИ КАРМИН ЗА ИСПУЦАЛЕ УСНЕ.

ЛАК ЗА КОСУ...

И НАЈЗАД, ЗАШТО ДА НЕ И КОЈА КАП КОЛОЊСКЕ ВОДЕ.

ЏОНИ ХАЗАРД

ФРЕНК РОБИН

© King Features Syndicate, Inc., 1967. World rights reserved.

У ИДУЋЕМ БРОЈУ: СЛЕПИ ПУТНИК!

ИЗМЕЂУ НЕБА И ЗЕМЉЕ

Било је то једног сунчаног јулског јутра 1941. године. Група падобранаца тек што је искочила из једног транспортног авиона америчког ваздухопловства. Пилот Харолд Џонсон весело је певушио очекујући да се последњи падобран, вође групе, отвори па да се врати на аеродром.

Одједном му се командна палица истргла из руку и забила у стомак. Цео авион се затресао. Иако је удар био страховит, Џонсон је стегао зубе и покушао да поврати контролу над авиоом. У првом тренутку није схватио шта се догађа. Изгледало му је да се нешто закачило за реп авиона што га вуче надоле. Борећи се да авион одржи водоравно помислио је да се вероватно падобран вође групе некако закачио за реп авиона.

За то време је потпоручник Валтер Осипов у несвести висио главом надоле на падобрану који се залепио за реп овог транспортног ДЦ-3. Али он није био крив што се падобран отворио сувише рано. Уопште га није ни отварао, чак није ни искочио из авиона.

Или ћу се извући или нећу!

Осипов није био дуго у несвести, можда свега неколико минута или чак секунди. Кад се повратио, видео је да страховитом брзином лети кроз ваздух, док се све око њега окреће, врти и љуља. Присећао се шта је то могло бити. Пошто су сви његови људи искочили, хтео је да из авиона пусти капсуле са материјалом. Бацајући их у празнину мора да је случајно закачио ручицу за отварање падобрана тако да се он мало отворио, **а ветар га је свакако захватио свом снагом и извукао из авиона.**

За падобранце се бирају не само храбри већ и људи јаких нерава. Осипов је чак и филозофирао: „Постоје две могућности — или ћу се извући или нећу", а онда је поново изгубио свест.

Пилот је за то време псовао и покушавао да одлучи шта да ради. У авиону није било радио-телеграфисте тако да није имао начина да ус постави везу с аеродромом и пита за савет. Једино што му је остајало било је да се спусти довољно ниско да би неко приметио шта се догађа.

Више пута је надлетао аеродром најниже што је с овим људским клатном на репу авиона могао. Али изгледало је да нико на то не обраћа пажњу. А бензина је било све мање, свега за још пола часа лета.

У Сан Дијегу људи су приметили авион који је стално кружио над градом. Улице, кровови кућа и прозори почели су се пунити људима. Неки од њих су приметили чак и привезак. Али, како да помогну?

Вратоломије у ваздуху

У том тренутку је на аеродром слетео поручник Ловери с отвореним двокрилним извиђачким авионом. Погледавши у небо угледао је транспортер како кружи. Не чекајући ни тренутка он упита свог пратиоца Џон Мек Катса:

— Имамо ли доста бензина за један кратак лет?

А онда отрча до најближег телефона и позва командну кулу.

— Шта се дешава са тим транспортером?

— О репу му виси неки падобранац, изгледа да је још жив.

— Узлетећу да видим да ли се ту нешто може урадити.

— Срећно!

Око малог извиђачког авиона већ се сакупила група војника који су Ловерију нудили своје тесаке: „Одсеците му конопце" — викали су.

Ловери упали мотор и већ следећег тренутка налазио се у ваздуху.

Високо горе Осипов се лелујао. Иако је транспортер летео најспорије што је могао, 160 км на час, Осипову се чинило да би му ветар ишчупао обе руке ако би само покушао да се уз конопце падобрана успуже до репа авиона. За то се сав склупчао држећи се помоћу падобрана чврсто стегнут уз стомак.

Осећао је како јаки конопци главног падобрана пуцају један за другим. Грозничаво се надао да ће, пошто се сви прекину, помоћу другог падобрана успети да се спасе.

Лице и руке су му били у крви од конопаца који су га секли. Осећао је јаке болове у телу. Био је повређен: „Ово исувише дуго траје, желим све да се сврши и да спавам". Онда је одједном осетио страховит ударац. Оп резно је отворио очи. Право испред себе видео је крило неког авиона.

Поручник Ловери се врло пажљиво приближио падобранцу одоздо, али је натли удар ветра одбацио авион ко ји је крилом закачио несрећног Осипова по леђима. Ловери се већ решавао да одустане од спасавања јер би још једна грешка убила падобранца. Када је Осипов приметио да се авион удаљава, почео је да маше показујући да треба пресећи затегнуте конопце падобрана јер је веровао да му је

ПОРУЧНИК ВАЛТЕР ОСИПОВ ВИСИО ЈЕ У ВАЗДУХУ ОНЕСВЕШЋЕН ДОК СЕ ЊЕГОВ ПАДОБРАН, ЗАКАЧЕН ЗА РЕП АВИОНА, ВИЈОРИО НА ВЕТРУ. ИЗГЛЕДАЛО ЈЕ ДА МУ НЕМА СПАСА

једини спас други падобран. Али Ловери је имао други план. Знацима је објаснио пилоту транспортног авиона да полети вертикално, што је овај уз велики напор успео. Осипов је сад висио главом надоле окачен за свега четири од првобитних 28 конопаца падобрана.

Луда храброст

Када се Ловери поново приближио, Осипов је био готово над самим задњим седиштем двоседа. А онда су чврсте руке извиђача зграбиле Осипова. Његово лебдење у ваздуху после пуна 33 минута било је најзад завршено. Али Осипов није могао да се увуче на седиште које је било само за једног човека. И док су се њих двојица грчевито држали, авион се понесен јаком струјом ветра, пропео. Зачуо се тресак. Елиса извиђачког авиона закачила је део репа транспортера.

Са чуђењем Ловери закључи да и даље лети, као и транспортер иако му је било одсечено седам сантиметара репа. Грчевито се држећи за извиђача, Осипов је лежао на авиону. **Елиса је била пресекла конопце падобрана.** Уз ванредне напоре Ловери је успео да спусти свој авион на земљу неоштећен.

К. М.

УПОЗНАЈТЕ ЗВЕЗДЕ

САЗВЕЖЂА СЕВЕРНОГ НЕБА

На цртежу су приказана главна сазвежђа неба (која видимо с нашег положаја на Земљиној лопти). Од давнина су људи звезде груписали у сазвежђа дајући им имена животиња, пица, предмета. Временом је човек, захваљујући техници, видео све више звезда тако да су данас груписане у 89 сазвежђа — 32 северна, нама видљива, 48 јужна, а 9 се простиру с обе стране небеског екватора.

Звезде су веома удаљене од Земље. Њихова удаљеност се мери светлосним годинама. Нама најближа звезда „PROXIMA CENTAURI“ удаљена је 4,2 светлосне године. Ова звезда је 100 милиона пута даље од Месеца, а да би човек до ње стигао, путујући истом брзином као што је ишао на Месец, требало би да проведе на путу око 850 хиљада година!

ПРИЧА О СПОРТИСТИ

ДРАГАН ЏАЈИЋ

Драган Џајић, капитен Црвене Звезде и државне репрезентације, најбољи је фудбалер у последње две године, а такође је и 1966. и 1967. добијао признања као најбољи. Сада је у пуној снази. Са 23 године, одиграо је већ 36 утакмица за репрезентацију.

Има много трофеја. „Политика" га је 1968. и 1969. прогласила за фудбалера године. „Златну лопту" листа „Ехо" добио је 1967. и 1968.

Драган Џајић је рођен 30. маја 1946. у Ужу, посео је у Јединству, а у Црвену Звезду је дошао 1. јануара 1963. Довео га је данашњи тренер Милан Миљанић, који је наставио да ради с њим и уси га. Био је шест пута омладински репрезентативац, седам пута члан олимпијског тима, а у „А" државном тиму играо је први пут већ 1964.

Зато што је изврстан дриблер, добар шутер и сјајно центрира на њега пазе најмање два играча.

Џајић је фер играч, њега често ударају, али он трпи и не враћа ударце, пази да никога не повреди. Скроман је, бори се свом снагом, не издваја се из колектива осим фудбалском вештином.

У „црвено-белом" дресу развио се у играча светске класе. 1968. године у анкети новинара из целе Европе, проглашен је за трећег на листи најбољих европских фудбалера. Безброј пута нашао се на раменима навијача.

Био је и остао љубимац публике. Они, који га воле, непрестано га опседају и траже му аутограм.

МЕНАНОТЕНИКА ВАС НАГРАЂУЈЕ!

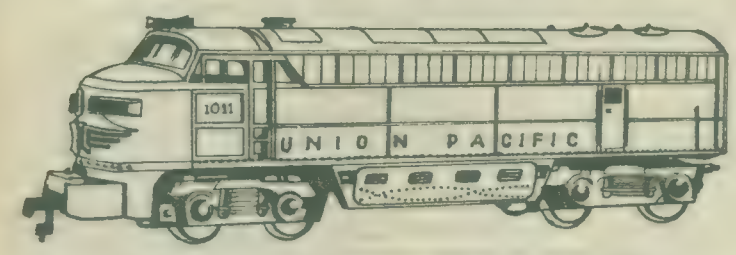

И ви можете бити један од срећних добитника пепе минијатурне железнице. Испуните АНКЕТНИ ЛИСТ и пошаљите га одмах на нашу адресу. Следеће извлачење ће бити 20. II 1970.

Изрежи, залепи на дописницу и пошаљи на адресу: „Метало техника" — Изола — Изрежи, залепи на дописницу и пошаљи на адресу: „Метало техника" — Изола — Изрежи, залепи на дописницу и пошаљи на адресу: „Метало техника" — Изола — Изрежи, залепи на дописницу и пошаљи на адресу: „Метало техника" — Изола

АНКЕТНИ ЛИСТ

Приликом избора и допуњавања асортимана минијатурних електричних железница узећемо у обзир и ваше мишљење. Зато вас молим да одговорите на доле постављена питања. Ваше одговоре заокружите.

1. Да ли вас интересују минијатурне електричне железнице? ДА НЕ
2. Имате ли већ електричну железницу? Ако имате наведите ознаку (Произвођач) ———— ДА НЕ
3. Који од система вам се највише свиђа, односно којем бисте дали предност при куповини?
   Хо (ширина пруге 16,5 мм)
   Н (ширина пруге 9 мм)
4. Шта мислите да ли би било потребно да и код нас почнемо да издајемо посебну моделарску ревију о минијатурним железницама и допунском прибору за њих? ДА НЕ
5. Да ли бисте желели да се уврстите у чланство „Клуба љубитеља минијатурних електричних железница"? ДА НЕ
6. Ваше евентуалне примедбе: ————
7. Старост ——— година. Позив ————

НАРУЧИТЕ КАТАЛОГ!

За 3 нова динара у поштанским маркама (6 x 0,50 н.дин) шаљемо вам најновији каталог минијатурних електричних железница и техничких играчака „Механотехнике".

Наруџбу за каталог и своју адресу упишите на анкетни лист.

Послужите се најновијим и најмодернијим начином продаје — **продајом путем каталога** — и куповаћете јефтиније и у најбоље снабдевеној и највише специјализованој трговини.

МЕХАНОТЕХНИКА — ИЗОЛА

Изрежи, залепи на дописницу и пошаљи на адресу: „Метало техника" — Изола — Изрежи, залепи на дописницу и пошаљи на адресу: „Метало техника" — Изола — Изрежи, залепи на дописницу и пошаљи на адресу: „Метало техника" — Изола — Изрежи, залепи на дописницу и пошаљи на адресу: „Метало техника"

НАРУЏБЕНИЦА

Наручујем ———— каталог минијатурних електричних железница и техничких играчака. **За отпрему каталога прилажем 6 марака по 0,50 н. дин.**

Пошаљите на адресу: ————

Име и презиме: ————

Улица и број ————

Пошта ————

(Потпис)

ЧЕТИРИ ALFA-POTEZ ПЕЋИ ЗА ЧЕТИРИ СРЕЋНА ЧИТАОЦА

На конкурсу објављеном у броју 936 од 5. децембра ове године, који су организовали наша редакција и фабрика нафта пећи „АЛФА" из Врања, учествовало је 9886 читалаца. Од тога броја њих 5876 су својим тачним одговором помогли шефу продаје фабрике „АЛФА" из Врања, другу Нестору Дедићу (на цртежу у капуту). Међу овим тачним одговорима жири ЗАБАВНИКА извукао је на срећу имена четири добитника АЛФА-ПОТЕЗ пећи **које им поклања фабрика нафта пећи „АЛФА" из Врања.**

Тип 332 4. 500 калорија
Цена 102. старих динара **добио је ЂУРА ИКОНИЋ, Пере Попадића 42, Нови Сад**

Тип 632 6.000 калорија
цена 120.000 старих динара **добио је ЉУБОМИР МАКСИМОВИЋ, Рентгенова 29/9, Ниш**

Тип 732 9.000 калорија
Цена 138.000 старих динара **добила је СЛАВИЦА ЈАГОДИЋ, ул. 518 бр. 10, Скопље**

Тип 733 М 9.000 калорија
Цена 127.000 старих динара **добио је ГОРАН НЕШОВИЋ, Јанка Вукотића 5, Ивангград**

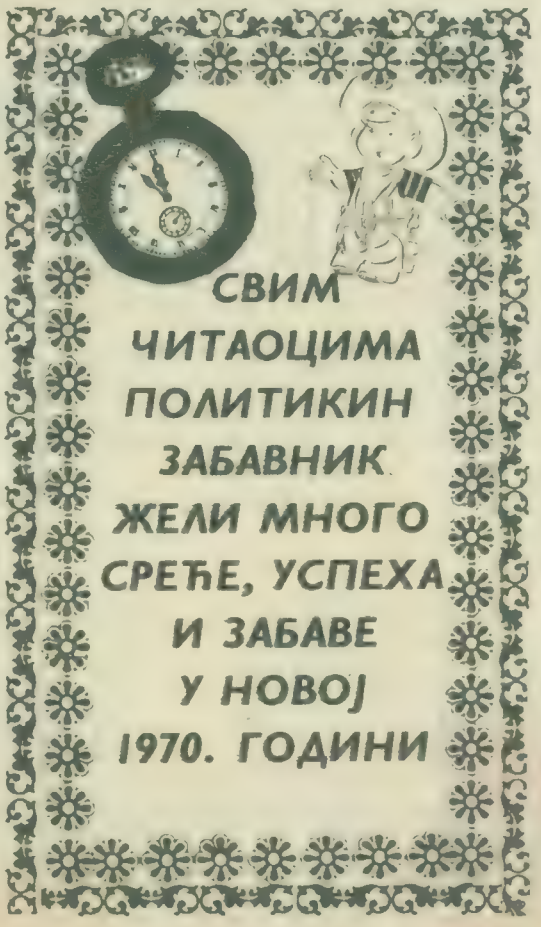

* ХУМОР *

БЕЗ РЕЧИ

— Чудно, наш новац не може да уђе у аутомат за паркирање!

БЕЗ РЕЧИ

МАСКИРАНИ Денис

СИЂИ У МОЈ ПОДРУМ

РЕЈ БРЕДБЕРИ

ОБИЧНЕ ПОШТАНСКЕ ПОШИЉКЕ ПОНЕКАД ТО НИСУ, НАРОЧИТО АКО СУ У ЊИМА НЕПРИЈАТЕЉИ ИЗ СВЕМИРА

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

Хју Фортнам већ је био кренуо на доручак, кад је зазвонило и зачуо се поштарев глас:

— Фортнам? Експрес-препоручена авионска пошиљка. Посебно паковање.

Хју пожури до улаза и пружи руку да потпише, кад његова жена рече:

— Пошиљка је за твог сина!

Том Фортнам јури као ветар иза степенице и усхићено узвикну:

— Хеј! То мора да је ОНО!

— Шта ОНО? — упита његов отац гледајући у малу кутију пуну семена.

— Зар не читаш последњу страну „Популарне механике"? Наслов је био: „Узгајајте у свом подруму велике печурке за велику зараду! Фантастичан раст за 24 часа. Посадите их у свом подруму" — изрецитова Том рекламу за печурке и упути се према подруму.

— Томе, идућег пута биће сасвим довољна и обична пошиљка — рече његов отац.

— Мора да су погрешили. Нисам тражио специјалну пошиљку — узврати Том и залупи за собом подрумска врата.

Нервозни пријатељ

Хју Фортнам возио се колима према граду, кад виде да му са плочника маше Роџер Вилис, стари пријатељ и наставник биологије у средњој школи.

— Да те повезем, Роџере? — упита Хју пријатеља зауставивши кола.

— Баш тебе тражим — узвикну Роџер ускочивши у ауто. — Нешто није у реду с овим светом, догађа се нешто необично, непредвиђено...

— Шта се то с тобом догађа? — упита Хју зачуђено.

— Предосећам да се нешто дешава — узврати Роџер. — Бојим се за нас, за наше пријатеље, бојим се за сваког. Глупо, зар не?

Већ су били стигли у центар града и Хју закочи. Роџер изађе и рече гледајући пријатеља:

— Буди опрезан. Посматрај око себе неколико дана и НЕШТО ћеш приметити, осетити.

— Обратићу пажњу — одговори Хју — Али како ћу знати да сам наишао на оно што тражим?

— Знаћеш. Мораћеш да знаш, иначе смо сви готови — рече тихо Роџер.

— Узми одсуство и одмори се, веома си нервозан — препоручи му Хју. — Сврати до мене у понедељак увече.

— Надам се да ћу моћи, моћи... — одговори Роџер посматрајући пријатеља. Хју осети како га подилазе жмарци, а онда се насмеја самом себи и одвезе даље.

Седећи са Синтијом на тераси, Хју Фортнам виде сина како излази из куће носећи баштованско сандуче и упита га:

— Јесу ли то плодови?

— Само један део — узврати Том одушевљено — Одлично напредују. Погледај како су велике само после седам сати заливања!

Печурке су заиста дивно напредовале: стотине малих, сивомрких плодова ницало је готово наочигледа из влажне подлоге.

— Не волим да кварим другима расположење, али... зар не би ово могло да буде нешто ДРУГО, а не печурке? — упита Синтија сина. Том је изгледао веома увређен:

— Зар мислиш да ћу вам дати отровне печурке да једете?

— Не, али... некако су ми одвратне...

Млади баштован увређен оде у подрум.

Телефон прекиде тишину. Фортнам уђе и подиже слушалицу.

— Хју? — Био је то глас Дороти Вилис, Роџерове жене, веома преплашен. — Хју, да ли је Роџер можда код вас?

— Не, није — одговори Фортнам.

— Нестао је! — узвикну Дороти плачући — Ниједног његовог одела нема у орману.

— Немогуће! — узврати Хју. — Одмах долазим.

Фортнам спусти слушалицу и осети како му се коса диже на глави. Роџер је био човек узорне прошлости, добар супруг и отац дивног дечака Џоа. Такви људи не нестају тек онако. О свему томе размишљао је Хју док је улазио у кућу Вилисових. Дороти и Џо били су потпуно унезверени. Дечак рече Фортнаму да се са оцем играо пред кућом и да је он изненада ушао за тренутак у кућу и — више се није појавио!

Бришући кришом очи, дечак се упути према подруму. Фортман осети како му се зенице коче као да снимају тренутак кад је Џоова рука ухватила кваку подрумских врата. Дечак отвори врата, уђе и затвори их за собом.

Тајанствени телеграм

Док се приближавао својој кући, Фортнама запахну одвратни мирис „спреја" за биљну гамад: сусетка, госпођа Гудбоди, опет је чистила коров у својој башти и он је упита:

— Зар још чистите, госпођо Гудбоди?

— Да, на жалост! После свих могућих буба и црва, сад су се појавиле и печурке! Расту невероватно брзо! Водим с њима рат до истребљења!

Тек што је Хју ушао у кућу, зазвони звонце на улазним вратима. Био је то телеграм за Хјуа Фортнама који га грозничаво отвори и прочита:

— „ПУТУЈЕМ ЗА ЊУ ОРЛЕАНС. ТЕЛЕГРАМ ШАЉЕМ У ТРЕНУТКУ ЊИХОВЕ НЕПАЖЊЕ. МОРАШ ОДБИТИ, ПОНАВЉАМ, ОДБИТИ ПРИЈЕМ СВИХ ПРЕПОРУЧЕНИХ ПОШИЉКИ ПЕЧУРКИ СА ПОСЕБНИМ РУКОВАЊЕМ. РОЏЕР".

— Ништа не разумем — рече Синтија — Шта то треба да значи?

Али Хју је већ био код телефона и брзо окретао бројеве:

— Полиција? Желим да пријавим нестанак једног пријатеља...

У једанаест часова исте вечери телефон је поново, по ко зна који пут, зазвонио. Фортнам подиже слушалицу и изненађено узвикну:

— Роџере, ти си?! Где се налазиш?

— Одлично знаш да сам у полицијској станици и то захваљујући теби!

— Роџере, сви смо се страшно забринули због тебе, нарочито после твог телеграма! Немој ми замерити, али није било другог начина...

— Какав то телеграм помињеш? — рече весело Роџер — Нисам послао никакав телеграм. Изненада су ме зграбили полицајци и зовем те да ме спасеш од њих. Отпутовао сам нагло на службени пут, али жена и син то знају.

— Нису знали, Роџере! Да те неко не уцењује?

— Одлично се осећам и све је у најбољем реду, не бојим се ничег.

— Али, Роџере, шта је с оним твојим слутњама? — упита Хју запањено.

— Трице и кучине! Ето ти сад поручника Паркера и објасни се с њим — заврши Роџер.

— Шта све то треба да значи? — грмео је поручник с друге стране жице. — Хоћете ли да пустимо вашег пријатеља или не?

— Пустите га — једва успе Хју да процеди и спусти слушалицу.

Сви іаје печурке

Фортнам исприча Синтији цео разговор, а она рече:

— Мило ми је што је све у реду с Роџером.

— Није! Он је послао телеграм, а сад каже да није! Зашто, зашто? Зашто нас је опоменуо да не примамо препоручене пошиљке? Једини пакетић који смо ове године примили је онај који је Том добио јутрос... — Хјуа изнанада издаде глас. — Синтија, донеси ми папир у који је био омотан Томов пакетић.

На хартији коју је Синтија извадила из корпе за отпатке био је поштански жиг Њу Орленса! У Фортнамовој свести отворише се и затворише нека врата и као да је осетио мирис влажне земље и печурака... Пожури до телефона и позва Дороти:

— Дороти, извини, знам да то звучи глупо, али да ли је последњих дана у вашу кућу стигла нека препоручена пошиљка?

— Чекај! — одговори Дороти — Јесте! Али мислила сам да ти то знаш! Сви дечаци у граду су тиме одушевљени!

— Чиме, побогу!? — завапи Фортнам.

— Па печуркама, наравно. Шта

„УЗГАЈАЈТЕ У СВОМ ПОДРУМУ ВЕЛИКЕ ПЕЧУРКЕ ЗА ВЕЛИКУ ЗАРАДУ! ФАНТАСТИЧАН РАСТ ЗА 24 ЧАСА" — ГЛАСИЛА ЈЕ РЕКЛАМА. НА ЖАЛОСТ, БИЛА ЈЕ ТАЧНА.

има лоше у томе? — узврати Дороти.

— Заиста, у томе нема ничег лошег, ничег — рече Фортнам и полако спусти слушалицу.

Инвазија

— Синтија, позва мукло Хју — Нешто страшно се догађа. Шта ако је Роџер био јутрос у праву? Шта ако је госпођа Гудбоди у праву? Шта ако је Земља изложена некој инвазији са другог света...

— Хју, шта ти пада на памет! — узвикну Синтија.

— Не мислим на летеће тањире, већ на ствари које не можемо да видимо, на бактерије, на споре, семе, полен и вирусе који бомбардују атмосферу Земље већ милионима година. Они и сад падају у наше двориште и у двориште Гудбоди...

— Ох, Хју, не мислиш ваљда да компанијом која је Тому и осталим дечацима послала пакете руководе два метра велике печурке с друге планете? — рече Синтија помало љутито.

— Забога, па НЕШТО се дешава — узвикну Хју — Госпођа Гудбоди убија печурке. Тому стиже препоручена пошиљка — печурки! Роџер нешто предосећа, нестаје и телеграфише да не примамо препоручене пошиљке — из Њу Орлеанса! Куда иде Роџер у тренутку кад је нестао? У Њу Орлеанс! Зар не видиш, Синтија? Милиони дечака читају „Популарну механику“ и шаљу новац да им се пошаље семе печурки. Јеси ли свесна у колико америчких домова сад расту билиони печурки?

— Али, Хју па печурке немају ни ноге ни руке, не крећу се — узврати Синтија. — Оне, ваљда, не могу да шаљу препоручене пошиљке!

— Оне не могу, али могу људи ко ји су их појели, који су заражени, који више нису оно што су били, који... — застаде Хју нагло се охладивши и, правећи се да мирно излази из собе, крете право према кухињи, као у сну отвори фрижидер и погледа у чинију у првој прегради. Међутим, чинија није привукла његову пажњу, већ оно што је било у њој: СВЕЖЕ ИСЕЧЕНЕ ПЕЧУРКЕ!

Роџер је јео печурке које му је син дао. Роџер је постао „нешто друго“ и киднаповао је сам себе, а у последњем тренутку прибраности опоменуо их је да не примају пошиљке печурки, Роџер је био заробљеник оног што је појео — печурки које су му заразиле крв и ћелије...

Фортнам приђе подрумским вратима и неколико пута позва сина, али му Том одговори чудним гласом тек после извесног времена.

— Томе прошла је поноћ, шта ра диш доле у подруму? — упита Хју Борећи се сам са собом да не врисне.

— Гајим печурке — узврати Том мукло.

— Јеси ли ти ставио печурке у фрижидер и ако јеси, зашто?

— Па да бисте их мама и ти појели — одговори Том. — Чудно је што ме то питаш — прво сам их сам пробао и одличне су. Тата, сиђи у подрум да видиш жетву печурки.

Хју ухвати кваку ознојеном руком и отвори врата. Подрум је био сасвим мрачан и он хтете да упали светло, али га Томов глас спречи:

— Не пали светло, тата. Светлост не прија печуркама...

Скидајући руку с прекидача, Хју помисли да је требало да се опрости од Синтије.

— Томе, — рече он претварајући се да је све у најбољем реду — Био спреман на то или не, ево силазим!

И крочивши у помрачину, он затвори врата за собом.

ТУНГА и ЦРНИ ЖДРЕБАЦ

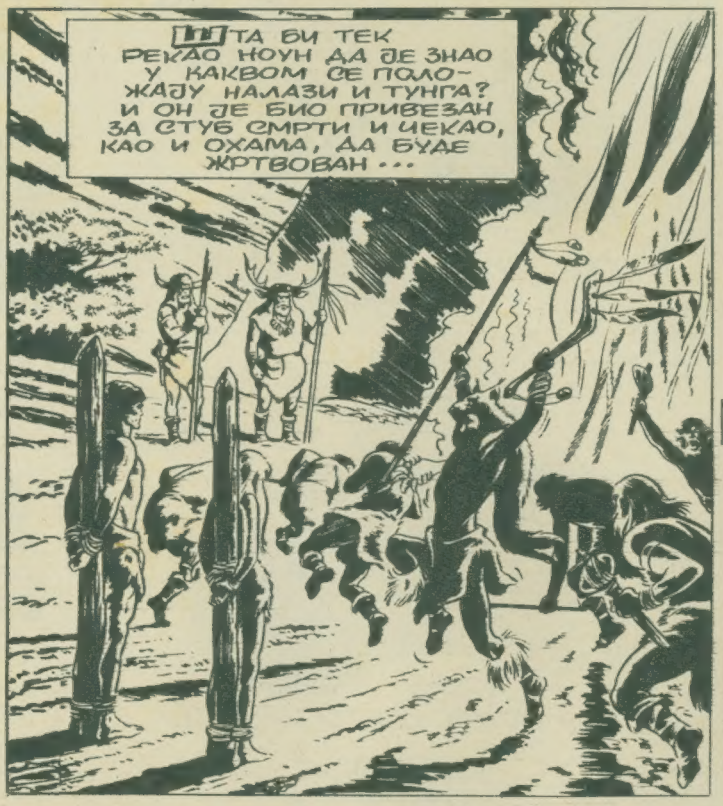

ПОДСЕТНИК

Уз мали дијапројектор из СССР добијате и 5 колор филмова, док колекцију филмова можете обогатити у продавницама „Синефотоа“ по цени од 5 н. д. комад. **Цена дијапројектора је 103 н. д.**

ЗА ПОКЛОН

ПЛОЧА ЗА ВАС ♥♥♥

МАМА КАС

Некада је постојала вокална група која се звала „Маме и тате“. и имала великог успеха. Али, група се распала. Од тада Мама Кас, која је у ансаблу била „човек број 1“, наступа као солиста и постиже исти онакав успех као што је имала док је била у групи. Доказ је и последња плоча на којој су мелодије: „Иде набоље“ и „Кога окривити“. Плочу је издао „Југотон“ **а цена је 8,50 н. динара.**

МОДНИ КРЕАТОР ЧЕДОМИР ЧЕДОМИР
ВАМ ПРЕДСТАВЉА

Цица и вуница

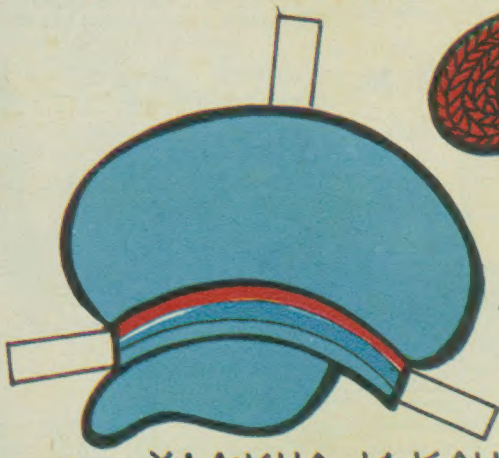

ХАЉИНА И КАЧКЕТ

ХАЉИНА РАГЛАН КРОЈА СА ПЛЕТЕНИЦАМА

КОМПЛЕТ СА ПОНЧОМ

КАПА ЗА СКИЈАЊЕ

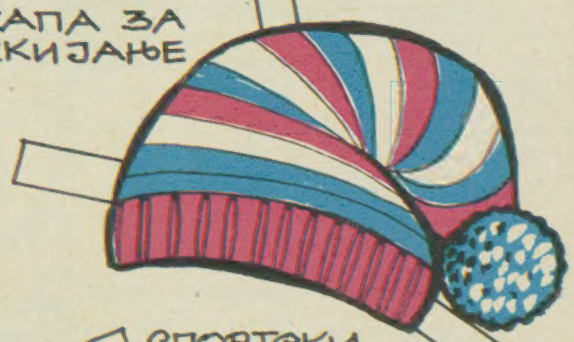

СПОРТСКИ ЦЕМПЕР

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉА

Желела бих да се дописујем с друговима и другарицама из целе земље. Имам 12 година и идем у VI разред. Скупљам салвете и марке. Навијам за „Црвену звезду". **Злата Стефанова**, уч. VI/4, „Вонче Прке", Штип.

Имам 16 година и желим да се дописујем с друговима и другарицама широм наше земље. Хоби ми је скупљање разгледница. Идем у I р. средње школе. **Борка Глигорова**, ул. Браћа Миладинови, Виница — Македонија.

Желела бих да се дописујем с друговима и другарицама широм наше земље и разних крајева света. Имам 15 година. Навијам за „Партизан". Језик дописивања: руски, македонски и српскохрватски. Хоби ми је скупљање салвета, разгледница, слика глумаца, певача и писаца. **Илинка Костадинова**, Љубашка бр. 2, Кавадарци.

Имам 12 година и желела бих да се дописујем с девојчицама и дечацима из наше земље. Бавим се пливањем. Хоби ми је скупљање салвета и марака. **Маријела Слишковић**, Хусније Репца 2, Мостар.

Хоби ми је сакупљање туристичких проспеката (разних градова). Имам дупликате које бих радо мењао за разне значке са друговима из целе земље. **Драган Кокотовић**, Дечанска 3, Вршац.

Имам 10 година. Идем у IV разред. Желела бих да се дописујем са другом или другарицом из Љубљане. За прво јављање молила бих да ми пошаље разгледницу Љубљане. **Виргинија Михочевић**, Хлићина 2, Дубровник.

Жеља ми је да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Ученица сам VIII разреда. Имам 14 година. Хоби ми је сакупљање салвета. **Добрила Милошевић**, Гине Пајевића 3/3, Светозарево.

Желела бих да се дописујем с друговима и другарицама широм наше земље. Идем у V разред и имам 11 година. Хоби ми је скупљање: „Кандит" маркица, слика глумаца и певача, разних налепница за свеске. Навијам за „Црвену звезду". **Биљана Недељковић**, „Нова колонија" бб, Звечан.

Желео бих да се дописујем са дечацима и девојчицама из целе наше земље. Навијам за „Партизан". Имам 15 година. **Јарослав Кујунџић**, Пушкинов трг 5, улаз 2, стан 8, Суботица.

Идем у VII разред. Имам 13 година. Желела бих да се дописујем са друговима из наше земље. Хоби ми је сакупљање салвета и разгледница. Језик дописивања српскохрватски и мађарски. **Ирена Каса**, Раде Кончара 36/а, Сомбор.

Желела бих да се дописујем с друговима и другарицама из наше земље и Совјетског Савеза. Језик дописивања српскохрватски и руски. Имам 10 година и идем у V разред. **Милеса Ненадовић**, Драгојла Дудића 9, Ваљево.

МАЛА ПОШТА

ЧИТАОЦИМА!

За последња два месеца примили смо од вас много писама у којима сте тражили да објављујемо комплетне стрипове. Сад смо најзад у могућности да вам изађемо у сусрет. Почев од овога броја објавићемо у Забавнику серију комплетних стрипова. Добићете цртане приче о јунацима које већ добро познајете али представићемо вам и нове личности које досад нисте видели. Уверени смо да ће вам се свидети.

Као и раније кад смо доносили у броју комплетан стрип, цена листа биће већа само за 50 пара тако да ће то и даље бити најјевтиниј комплетан стрип на киосцима. Цену, дакле, нисмо повећавали иако ће се убудуће комплетни стрипови штампати боље него пре и на лепшем папиру.

Наравно, трудићемо се да и цео Забавник буде што лепши и што бољи. Од вас очекујемо да нам својим саветима помогнете: пишите нам о листу, о комплетним стриповима које објављујемо, о својим замеркама и жељама.

Срдачно вас поздравља
РЕДАКЦИЈА

* укрштене речи *

Водоравно: 1) јединица количине електрицитета, 5) напитак, 6) слово латинице, 8) мера за тежину, 10) иницијали нашег књижевника („Мртве јаве"), 12) аустралијска птица тркачица, 13) град у Француској 15) иницијали нашег комедиографа („Кир Јања"), 16) област у Далмацији, 17) артиљеријско оруђе, 19) познати шведски хемичар, проналазач динамита, 20) врста жита, 22) врста грожђа, 23) северноамерички драмски писац (Артур), 25) земљиште, 27) со сирћетне киселине, 28) елидирана свеза, 29) змија неотровница, 30) позади, 31) узвик, 32) нацрт, 33) хемијски знак за злато, 35) полуострво у јужном делу СССР, 36) страна света.

Усправно: 1) врста спортског чамца, 2) главни град Башкирске ССР, 3) музичка нота, 4) негација, 5) музичко дело, 7) правац у књижевности и уметности, 8) оглед, проба, 9) осамостаљена јединица у неком предузећу, 11) врста тканине, 13) средњовековна титула у Босни, 14) механички човек, 18) елан, 21) грађевински материјал, 23) географска карта, 24) бугарски дечји песник (Босилек), 26) полет, 30) староседелац Балканског полуострва, 32) раније, 34) китова кост у ждрелу, 35) аутомобилска ознака за Краљево.

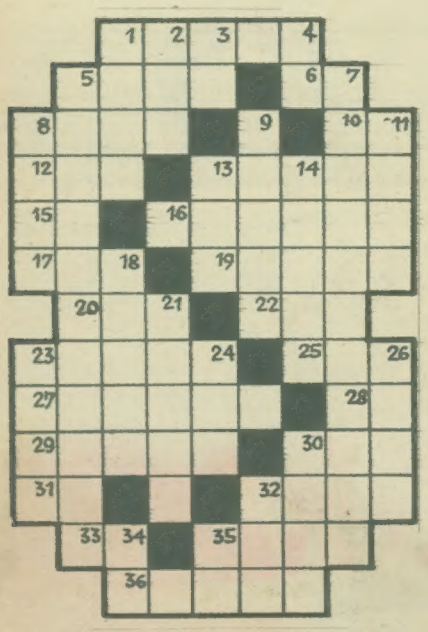

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

Водоравно: 1) тип, 4) оба, 7) ерос, 9) осам, 10) Лист, 11) вила, о, 12) калај, н, 14) Молијер, 16) Вукас, 17) ким, 19) Ур, 20 ћар, 22) си, 23) Кан, 25) берат, 27) тобоган, о, 30) Венус, ј, 32) слет, 34) Лине, 36) лала, 37) анал, 38) она, 39) ара.

БИО САМ НА СВЕТСКОЈ ПРЕМИЈЕРИ

Поштовани друже уредниче,

Пре свега желим да Вам захвалим што сте ми преко вашег листа омогућили да присуствујем једном несвакидашњем догађају, светској премијери филма „Битка на Неретви".

Од Филмског студија из Сарајева добио сам путну аконтацију на време и са сестром отпутовао на премијеру.

Драго ми је што ми се уједно пружила и могућност да посетим Сарајево.

Импресионирала ме је величина сале „Скендерије", а особито што сам видео много познатих личности, пре свега друга Тита са супругом, Вељка Булајића и многе филмске звезде као: Јула Бринера, Силву Кошћину, Милену Дравић, Љубишу Самарџића, Франка Нера, Сергеја Бондарчука и др.

Сам филм ми се веома допао и могу да кажем да је то заиста велико остварење, које није само жива слика једног историјског догађаја, већ се ту укрштају судбине људи који учествују у њему.

Још једном захваљујем Вама и филмском Студију из Сарајева и уједно Вам честитам Нову годину и желим Вам да и даље постижете пуно успеха у раду.

Ваш читалац

Љупчо Ордев
Скопље

ПУШИТИ ИЛИ НЕ ПУШИТИ?

Драги Забавниче

Хтео бих почети да пушим, па бих те молио да ми одговориш: која наша цигарета има најмањи проценат никотина и најбољу арому.

Твој читалац из Београда **Зоран Димитријевић.**

Не знамо да ли постоји тачан податак који ви тражите. Можда фабрике дувана имају за своје цигарете такве податке? Знамо, међутим, да у свакој врсти цигарета има превише никотина и да би најбоље било да и не почињете да пушите. Зашто? Сад, док још не пушите можете да бирате: пушити или не пушити? Ако пропушите, тешко ћете се моћи вратити међу непушаче.

ТРАЖИ СЕ РУДА

Драги Забавниче!

Молим те, а и све пионире који живе у рударском подручју да ми помогну.

Управо учимо из познавања природе руде, па бих замолила да свако ко има или може дати комад жељезне ,бакарне ,оловне или бокситне рудаче да ми пошаље за наш школски кабинет. Наиме, наша је школа новоотворена па нам требају разне ствари за кабинете .

Ја вама, заузврат, могу послати нешто из нашег краја (нпр. брништру, маслине, борове иглице и четине).

Унапред хвала!

Десанка Павковић, Линце Маријани 45/2, Пула.

БУДИТЕ ДЕТЕКТИВ: РЕШЕЊЕ СА 18. СТР.

Убица је Барду, а разлог је што му је Карнозо оставио кћерку. Он једини није имао алиби за пре подне а убиство је управо тада извршено. До тог закључка дошао је инспектор на основу сенки на слици које је убијени сликар нацртао у правцу запада, док је Сунце било на истоку.

Главни и одговорни уредник Никола Лекић, технички уредник Владимир Горбунов. Издаје и штампа „ПОЛИТИКА" Новинско издавачко предузеће Београд, Македонска 29. Претплата за нашу земљу: годишња 66,00 дин. полугодишња 33,00 дин. Претплата за иностранство: годишња 132,00 дин. полугодишња 66,00 дин. Годишња претплата у страној валути: DM 40.— $ 10.60— Ff 58.80— Sfr 46.— Skr 56. Текући рачун број 608-1-82-1 за уплате из земље. Девизне уплате из иностранства преко Привредне банке-Београд на рачун 608-620-3-3-32009-10-54. Поштански фах 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31/1, тел. 22-711.

WALT DISNEY

МИКИ

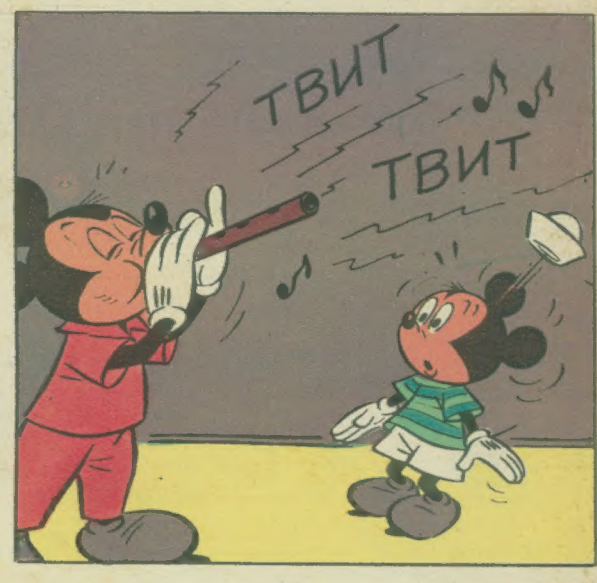

Distributed by King Features Syndicate